

Bizim Nysa'mız

16 Kasım 2025

İyi pazarlar arkadaşlar.

Yine yoğun bir hafta geçti. Kısa bir özet ve bu hafta başı programı aşağıda.

Geçtiğimiz pazartesi Nysa üzerine konuştuk. CREA Yarışma'nın yanında yapacağımız Nysa ile ilgili çalışmanın detaylarına karar verdik. Kısa bir gündü. Tophane üstündeki davet edildiğimiz "Abandoned Bended City" sergisine gittik. Salı bütün gün atölyede çalıştık ve karakterlerimizden birisi Ahtapot ile ilgili çalışmayı tamamladık. Bir iki asmayan arkadaşımız vardı. Onlar da assın, birşeyler ekleyecekler de eklesin, tamamlasın hafta başı lütfen. Çarşamba Land Art yapıtları ilgili sunum sonrası konuştuk, Nysa'yı düşündük. Dökümanlarımız arasındaki Roselind Krauss'un yazısını şimdiden okumayı unutmayalım. Çok önemli bir metin.

Perşembe ise DYO ile renkler arasındaki boyamalarımızı, tablolarımızda yine Nysa ile ilgili çalışmış ve hayal etmiş de olduk. Cuma ise Sinan Hoca ile birlikte Nysa Yarışma'sı ile düşünceler üzerine üçerli gruplarla konuştuk. Ömer Yavuz'un IMÇ deki "On Form, Tension and Impermanence" sergisiyle günü bitirdik. Cumartesi ise iki ayrı sunum izledik, Ali Artun ve Özlem Yalım tarafından. Hepsinden alacağımızı aldık ve önümüzdeki hafta yarınla birlikte kendi süzdüklerimiz ışığında Bizim Nysa'larımıza konsantre oluyoruz. Lütfen şimdiden zaten kafanızda olanlarla konuya, eskizlerinize girin. Gün başında yine başladığımız Sanat ve Land Art üzerine sunumlarımıza hızla devam edip Nysa hikayelerimiz üzerine kafalarımızda ne var çalışacağız, grup olarak da, tek tek de tartışacağız... Herkese keyifli pazarlar olsun.

y a n a r

Our Nysa

16 November 2025

Good morning, everyone.

Another busy week has passed. Below is a brief summary and this week's schedule.

Last Monday, we discussed Nysa. We decided on the details of the work we will do on Nysa alongside the CREA Competition. It was a short day. We went to the 'Abandoned Bended City' exhibition we were invited to above Tophane. On Tuesday, we worked in the workshop all day and completed the work on one of our characters, Octopus. A couple of our friends didn't show up. They should show up, add whatever they need to add, and finish it by the beginning of the week, please. On Wednesday, we talked after the presentation on Land Art works and thought about Nysa. Let's not forget to read Roselind Krauss's article in our documents. It's a very important text.

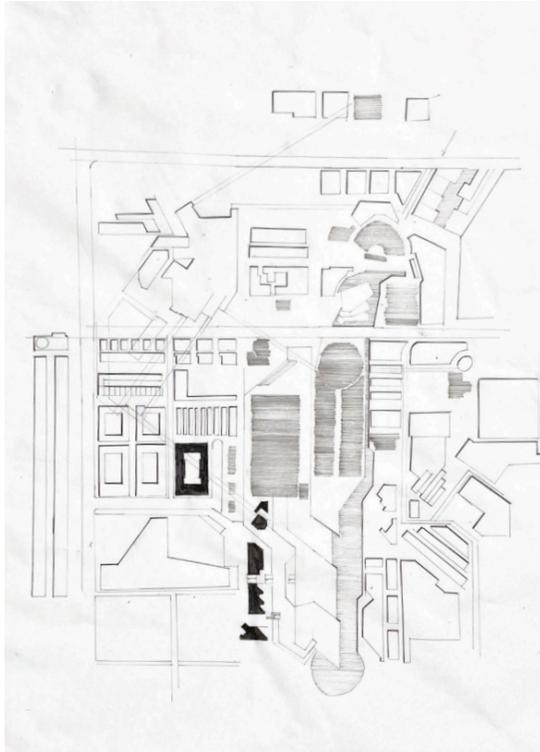
On Thursday, we painted with DYO colours, and our paintings were again related to Nysa, which we had worked on and imagined. On Friday, together with Sinan Hoca, we discussed our thoughts in groups of three about the Nysa Competition. We ended the day with Ömer Yavuz's exhibition 'On Form, Tension and Impermanence' at IMÇ. On Saturday, we watched two separate presentations by Ali Artun and Özlem Yalım. We took what we needed from all of them and are concentrating on our Nysas in the light of what we have filtered out for ourselves, together with tomorrow for the coming week. Please start thinking about the subject and your sketches with what is already in your minds. We will continue our presentations on Art and Land Art, which we started again at the beginning of the day, and we will work on what we have in mind regarding our Nysa stories, discussing them both as a group and individually... Have a pleasant Sunday, everyone.

y a n a r

Kent Ütopyası: NYSA

Ahmet Atakan Keskin

Antik kent, durmuş ve geride kalmış bir yaşam biçiminin mekânsal izlerini taşır. Nysa, ızgara planı ile topografya çatışan bir kurgu üzerinden, kentin yapılar ve boşluklar aracılığıyla nasıl kontrol edildiğini gösterir. Forum, tiyatro, stadion ve agora gibi kalıntılar, kentsel düzenin hiyerarşik yapısını okutur. Bu çalışma, Piranesi'nin Campo Marzio üzerinden kurduğu kentsel ütopyalardan ve modern kent kuramlarından beslenerek, günümüz kentlerini Nysa gibi önemli bir antik kent üzerinden yeniden ve daha sert bir biçimde yorumlamayı amaçlar. Hiyerarşik mimari elemanlar, günümüz politik ve mekânsal kontrol mekanizmalarına gönderme yapar.

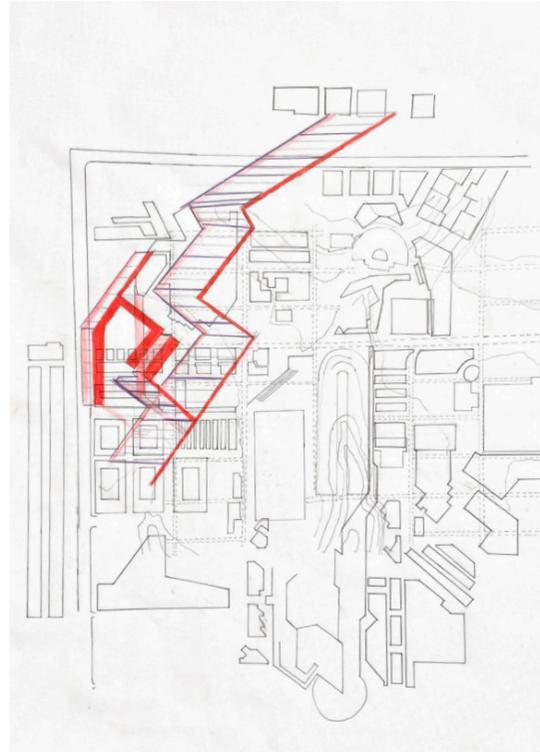

Nysa Antik Kenti'nin yeniden kurgulanmış vaziyet planı
The reconfigured site plan of the ancient city of Nysa.

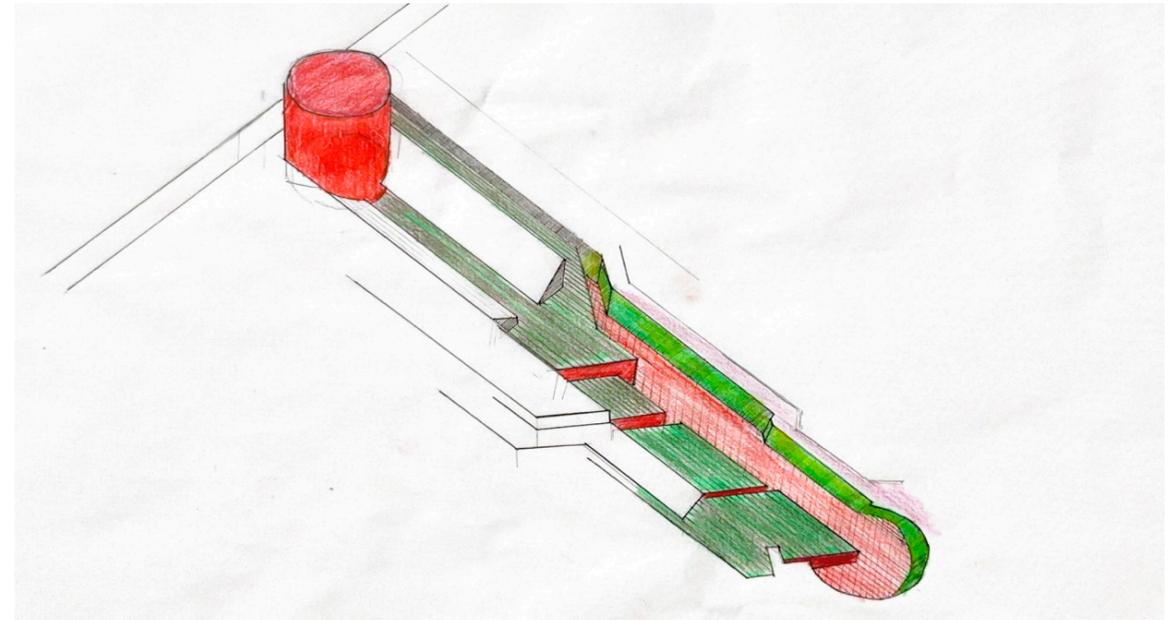
Urban Utopia: NYSA

Ahmet Atakan Keskin

The ancient city carries the spatial traces of a halted and bygone way of life. Through its grid plan, Nysa reveals how the city is controlled by structures and voids despite its conflict with topography. Ruins such as the forum, theater, stadium, and agora reveal the hierarchical structure of urban order. Drawing from Piranesi's urban utopias through Campo Marzio and modern urban theories, this study aims to reinterpret contemporary cities through the lens of Nysa as a significant ancient city, in a harsher manner. Hierarchical architectural elements reference contemporary political and spatial control mechanisms.

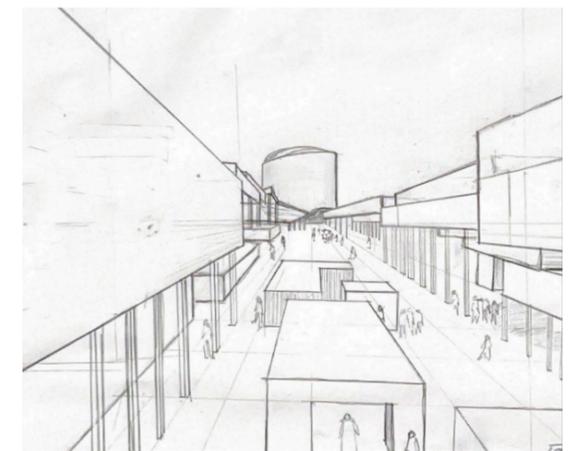
Yeni planda, üst kot yolları ile planın ilişkisinin vaziyet planı
Plan showing the relation between new plan and the elevated paths.

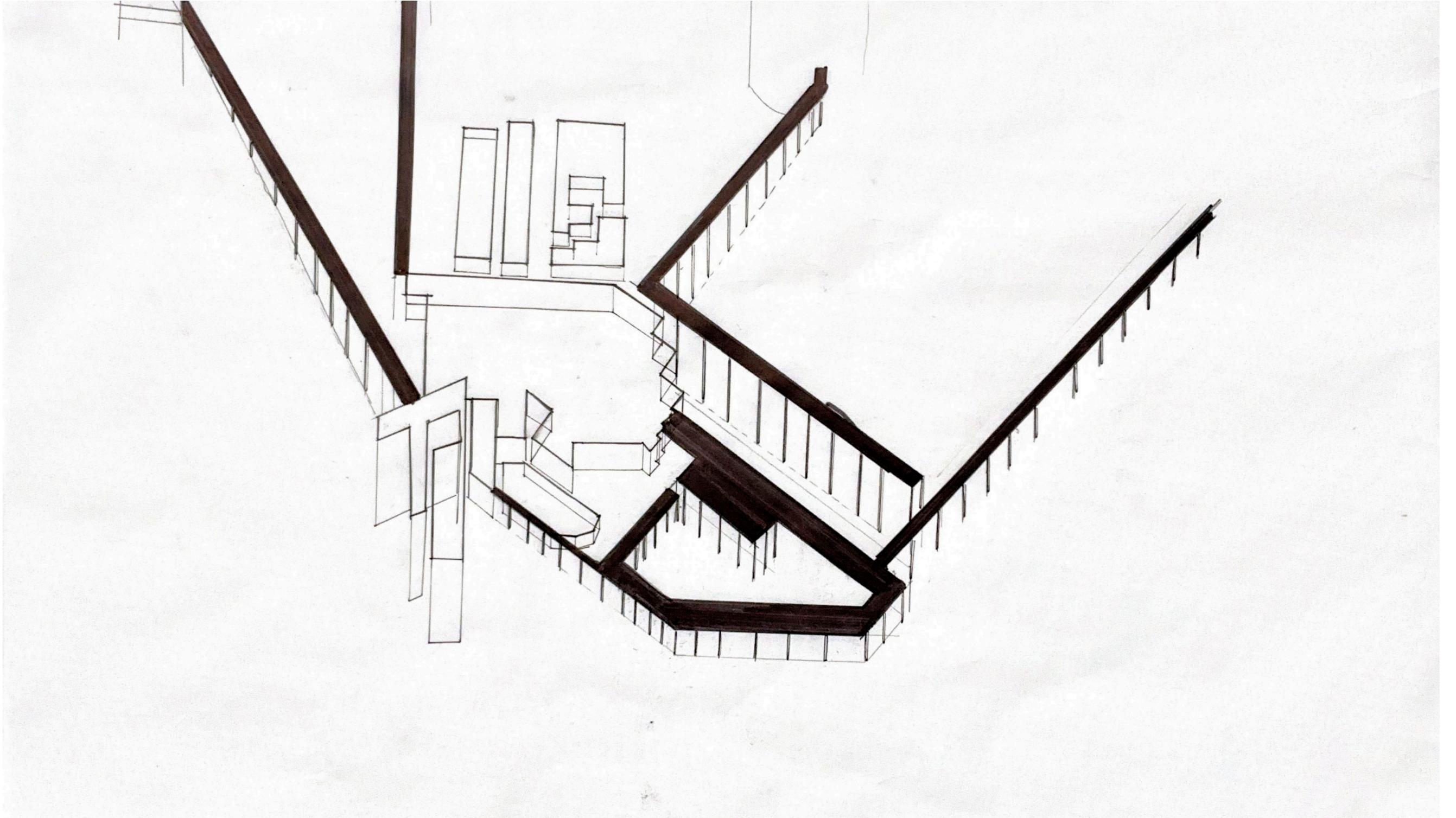
Stadion vadisi yarığının aksonometrik perspektifte temsili.
An axonometric representation of the stadium valley fissure.

Stadion, modern kentte yeri olmayan bir geleneğin formudur. Bu projede vadi, bedensel hareketi hızlandıran ve yönlendiren, yerleştirilen yapılarla kontrol edilebilir bir mekâna dönüşür; insan ölçeği değil, denetlenebilirlik ön plandadır. Antik kentte su altyapıyla dağıtılırken, bu ütopya yüksek kot yolları Bizans kemerlerini andıran hiyerarşik bir sirkülasyon sistemi oluşturur. Yapı ölçekleri sabit tutulur, kentte açılan büyük boşluklar mekânsal kontrolü artırır. Bu plan, kontrol ve bedensel hareketin mekânsal bir estetiği olarak okunur.

The stadium is a tradition with no place in the modern city. In this project, the valley becomes a controllable space that accelerates and directs bodily movement through inserted structures; controllability takes precedence over human scale. While water was once distributed through infrastructure, this utopia uses elevated paths to form a hierarchical circulation system reminiscent of Byzantine arches, enhancing spatial control.

Stadion vadisi yarığı perspektifi
Perspective of the stadium valley fissure.

Üst kot yollar ve yeni kurgulanmış binalar arasındaki ilişkiyi gösteren aksonometrik perspektif.
An axonometric perspective showing the relationship between the elevated paths and the newly configured buildings.

Olasılıkların Maketi

Alım Yıldırım

Maket, 48x41cm
Lazer kesim oluklu mukavva, toplu iğne, hasır ip, mıknatıs, zincir, misina

2025

Nysa Antik Kenti'nde bir tarafı tribunal (mahkeme), diğer tarafı Sütunlu Cadde'ye açılan 3 nefli çarşı bazilikası ve bitişiğindeki dört köşesi havuzlu Roma forumu üzerinde çalışılmıştır.

Bazilikanın doğu duvarının kemerli yapısı önünde zincirler ile ikinci bir geçiş ve hareketli yüzey tasarlanmıştır. Çeperin içindeki alan da bazilikanın nef düzenine aykırı zincirden perdeler ile bir sahne olarak tanımlanmıştır.

Bitişindeki forum alanında ise ağaçların arasında boşlukta çözümler gibi farklı boyutlarda, sahneye bakan küp oturma elemanları yerleştirilmiştir.

Bazilika kütesinin sezdirilmesi için maketin altına zincirler asılmıştır. Sahnenin diğer olasılıkları ise sadece sezdirilmek amaçlandığından maket spekülasyona açık bırakılmıştır.

Model of Possibilities

Alım Yıldırım

Model, 48x41 cm
Laser-cut corrugated cardboard, push pins, jute twine, magnet, chain, fishing line

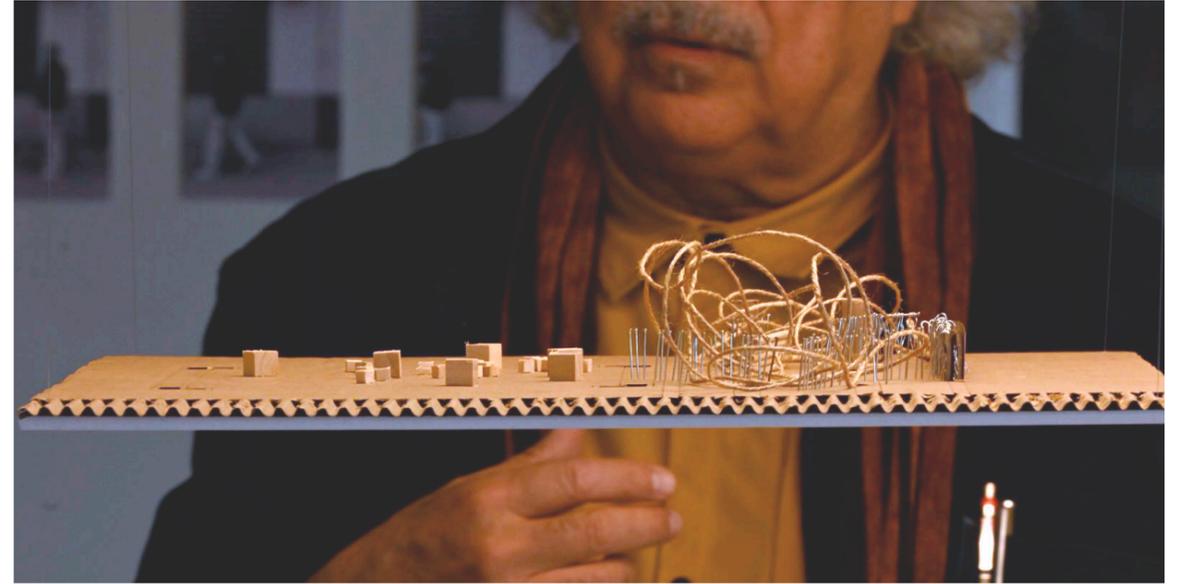
2025

The study focuses on the three-aisled market basilica at the ancient city of Nysa, which opens on one side to the tribunal and on the other to the Colonnaded Street, together with the adjacent Roman forum featuring pools at its four corners.

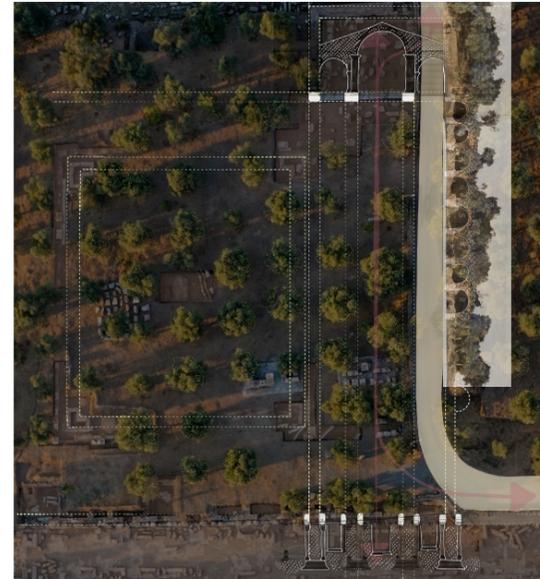
In front of the arched structure of the basilica's eastern wall, a secondary permeable and movable surface was designed using chains. The area enclosed by this boundary is defined as a stage through chain curtains that intentionally contradict the basilica's nave order.

In the adjacent forum area, seating elements of varying sizes, oriented toward the stage, are placed among the trees.

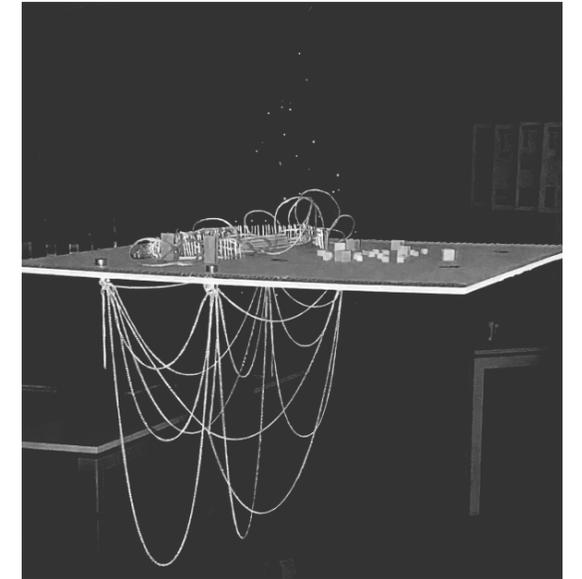
To evoke the mass of the basilica, chains are suspended beneath the model. Since the aim is only to suggest other potential configurations of the stage, the model is left open to speculation.

Hüseyin Yanar ve Olasılıkların Maketi
Model of Possibilities and Hüseyin Yanar

Restitüsyon ve kemerli yapının fotoğrafı ile kolaj
Drawing of the restitution combined in a collage with a photograph of the arched structure

Maket, misina ile aydınlatmanın altına asılmıştır.
The model is suspended beneath the lighting fixture using fishing line.

Zamanın Ötesinde Bir Yürüyüş

Artiona Dushi

Bu çalışma, Nysa antik kentinin rasyonel ve disiplinli ızgara planına karşı, bir bireyin kentin ruhunda bıraktığı özgür ve duygusal izlerin sanatsal bir manifestosudur. Kompozisyonun zemininde yer alan Nysa'nın kuş bakışı görüntüsü, tarihin katı kurallarını ve mimari sınırları temsil ederken; bu yapının üzerinde süzülen rengarenk, serbest çizgiler kentin statik varlığına karşı bir hareket niteliğini taşır. Ben, kenti bir haritanın dikte ettiği yollardan değil, kendi düşüncelerimin ve merakımın rehberliğinde keşfetmeyi seçtim. Bu kıvrımlı hatlar, farklı tarihi kalıntıları birbirine bağlarken aslında fiziksel bir rota değil, zamanlar arası duygusal bir köprü kurmaktadır.

Çizimdeki renk katmanları görsel bir derinlik yaratmanın ötesinde, mekanın hafızasını ve benim bu mekandaki birikimimi simgeler. Farklı hatlarda ilerleyen yazılar, antik kentin taşlarına sinmiş anılarımın bir dışavurumudur. Bu yazılarda dostlarımla paylaştığım kahkahalar, Gymnasium'un gölgesinde edindiğimiz bilgiler ve kentin sokaklarında kendimi binlerce yıl öncesinin bir şakini gibi hayal ederek kurduğum kurgular iç içe geçer. Bir eski Nysa vatandaşı edasıyla yazdığım bu hatıralar, kenti sadece bir arkeolojik alan olmaktan çıkarıp yaşayan, nefes alan ve eğlence dolu bir deneyim alanına dönüştürür.

Kompozisyonun en belirgin özelliği, çizgilerin var olan tüm sınırları ihlal etmesi ve mekanın tanımlanmış kalıplarının dışına taşmasıdır. Bu sınır tanımazlık, bir kenti gerçekten tanımanın yolunun onun taşlarını saymaktan değil, o sokaklarda özgürce kaybolmaktan geçtiğini vurgular. Sonuç olarak bu çalışma, mekanın sadece taş ve topraktan ibaret olmadığını; asıl kentin, bizim onun içinden geçerken bıraktığımız renkli izler, hisler ve zamansız anılar olduğunu anlatmaktadır.

A Journey Beyond Time

Artiona Dushi

This work serves as an artistic manifesto of the free-spirited and emotional imprints left by an individual upon the rational, disciplined grid system of the ancient city of Nysa. While the aerial perspective of Nysa at the foundation of the composition represents the vibrant, fluid, intuitive lines gliding above this structure act as a movement against the city's static existence. I chose to explore the city not through the paths dictated by a map, but guided by the flow of my own thoughts and curiosity. These lines, while connecting various historical ruins, do not merely represent a physical route; they build an emotional bridge across time.

The layers of color within the drawing go beyond creating visual depth; they symbolize the memory of the space and my personal accumulation within it. The inscriptions moving along different paths are an outward expression of memories etched into the ancient stones of the city. Within these writings, the laughter shared with friends, the knowledge gathered in the shade of the Gymnasium, and the stories I imagined as if I were a resident of Nysa thousands of years ago all intertwine. These recollections, written from the soul transform the city from a mere archaeological site into a joy-filled experiential space.

The most defining characteristic of the composition is how the lines defy all existing boundaries and spill beyond the defined molds of the space. This boundary-breaking nature emphasizes that truly knowing a city comes from losing oneself freely within its streets. Ultimately, this work illustrates that a space is not composed merely of stone and earth; the true city is the collection of colorful traces, feelings, and timeless memories we leave behind as we pass through it.

Sergilenemez

Asya Yurttaş

Sergilenemez, Menderes Nehri'nin ayırıcı gücünü tersine çevirerek yeniden düşünme girişiminden doğmuştur. Sanatçının önceki çalışması My Nysa'da kıvrılan unsur su iken, bu çalışmada su düz kalır, toprak kıvrılır; bu durum suyun yaşanan coğrafyada gerçek bir ayırıcı etmen oluşunu yansıtır. Çalışma, su ve toprağa dair soyutlamaları su aracılığıyla birleştirmeyi amaçlamış, ancak malzeme bu niyete direnmiştir. Su yetersiz kalmış ve ortaya çıkan nesne güvence sergilenemez bulunmamıştır.

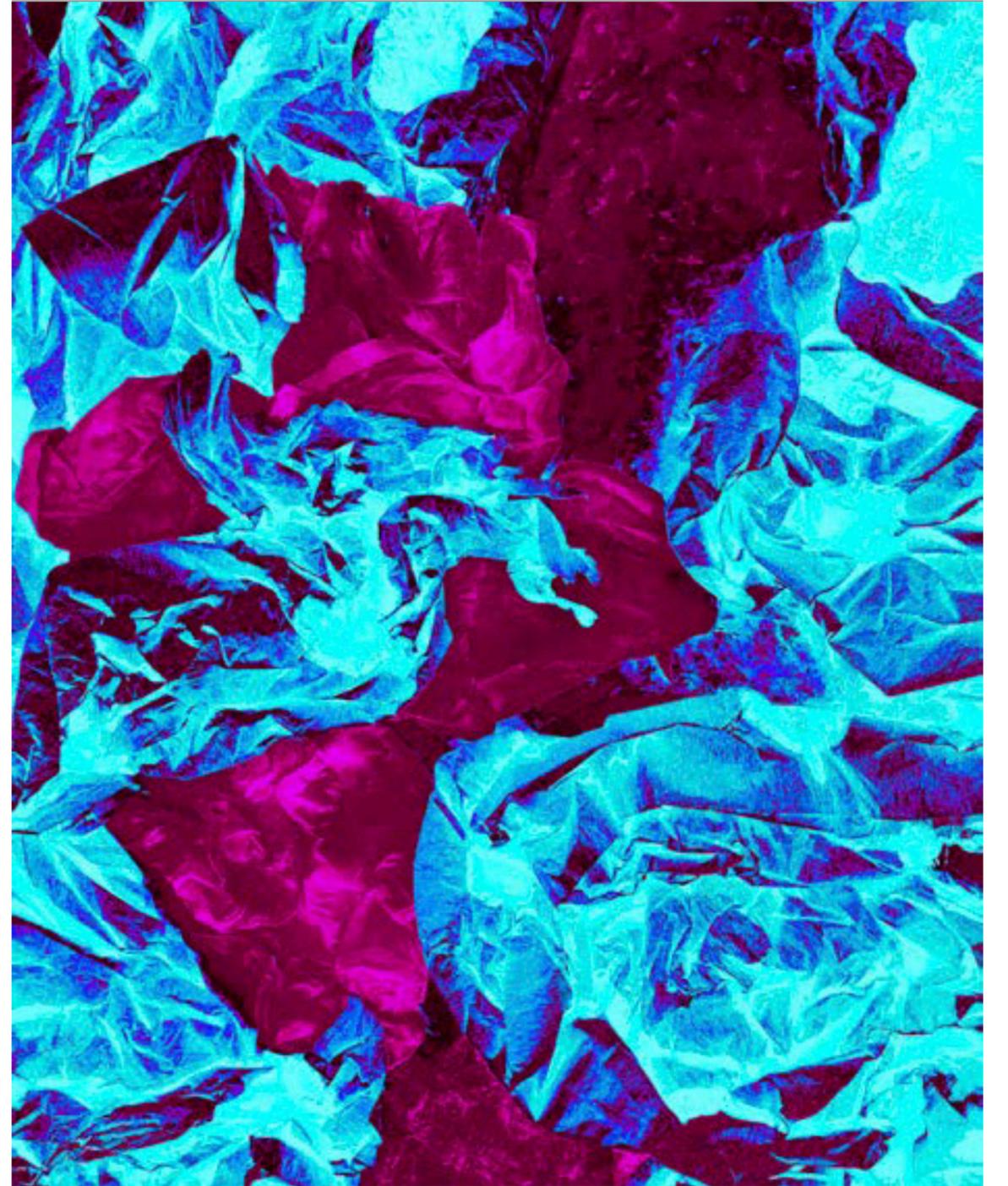
Bu başarısızlığı gizlemek yerine, sanatçı işi fotoğraflık imgesi üzerinden dönüştürmüştür. Dijital manipülasyon, maddi çözülüşü kabul etmenin ve fiziksel olarak sunulamayan bir şeye dair yazırlığı yeniden sahiplenmenin aracı hâline gelmiştir.

Unpresentable

Asya Yurttaş

Unpresentable emerged from an attempt to rethink the separating force of the Meander River through inversion. While water curved in the artist's earlier work My Nysa, here it remains straight as land twists, reflecting water's role as the true agent of division in lived geography. The work sought to merge abstractions of water and land through water itself, yet the material resisted this intention. Water proved insufficient, and the resulting object could not be confidently exhibited.

Rather than concealing this failure, the artist transformed the work through its photographic image. Digital manipulation became a way to acknowledge material breakdown and reclaim authorship over what couldn't be physically presented.

Kraft kâğıt üzerine akrilik; suyla birleştirme denemesi sonrası yapıştırıcıyla bir araya getirilmiş, ardından fotoğraflanarak dijital olarak manipüle edilmiştir.

Acrylic on kraft paper; water-based adhesion was attempted, later assembled with adhesive, then photographed and digitally manipulated.

Dionysos Lekesi

Başak Çimen

Dionysos Lekesi, antik dönemde gündelik ve ritüel bağlamlarda kullanılan kitondan yola çıkan giyilebilir bir sanat eseridir. Dionysos mitolojisinde şarap; coşku, dönüşüm ve sınırların bulanıklaşmasıyla ilişkilidir. Bu bağlamda şarap, kumaş üzerinde rastlantısal ve tekrarsız lekeler oluşturarak eserin temel üretim aracına dönüşür.

Bu lekeler bir süsleme değil, ritüel bir eylemin maddesel izidir. Eserin giyilerek sergilenmesi, kumaşı statik bir nesne olmaktan çıkarır ve bedensel hareketle birlikte sürekli yeniden anlaşılan yaşayan bir yüzeye dönüştürür. Böylece Dionysos Lekesi, antik dönemle günümüz arasında beden üzerinden kurulan bir hafıza alanı oluşturur.

Dionysian Stain

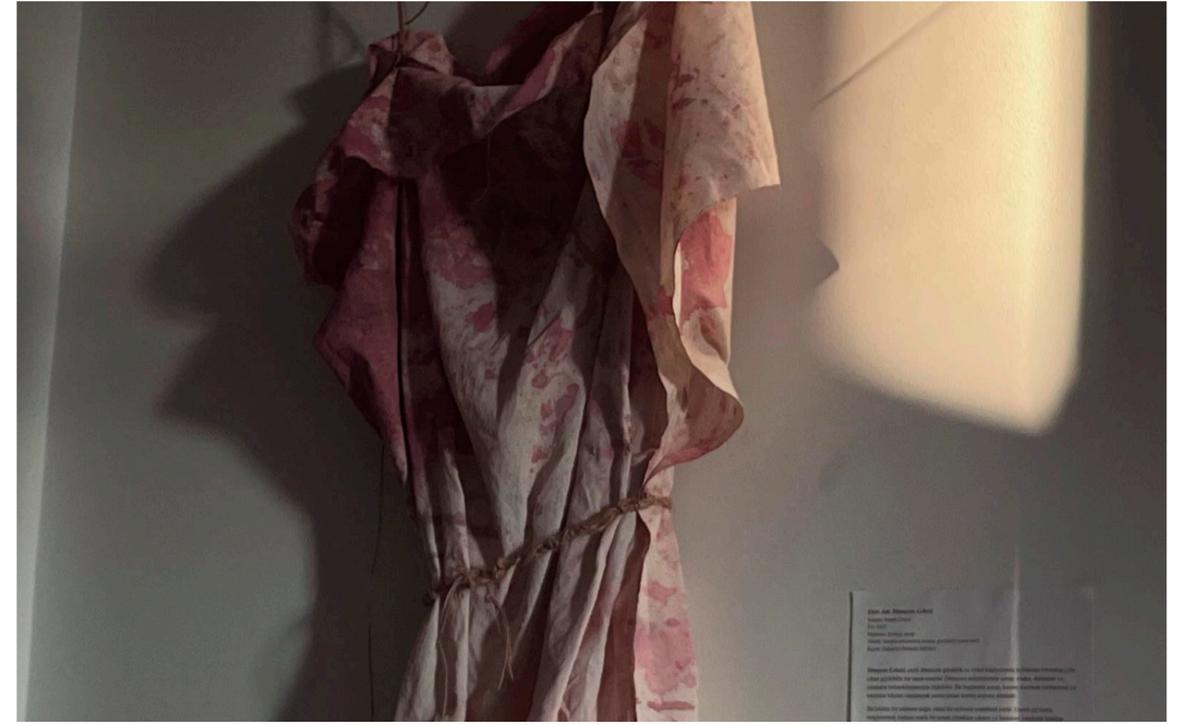
Başak Çimen

Dionysian Stain is a wearable artwork derived from the chiton, a garment worn in everyday life and ritual practices in antiquity. Within Dionysian mythology, wine is associated with ecstasy, transformation, and the blurring of boundaries. In this work, wine becomes the primary material, creating accidental and non-repetitive stains on the fabric.

These stains function not as decoration but as the material trace of a ritual act. By being worn during exhibition, the textile shifts from a static object into a living surface that continuously acquires meaning through bodily movement. In this way, Dionysian Stain establishes a corporeal field of memory between antiquity and the present.

Yıl: 2025
Malzeme: Kumaş, şarap
Teknik: Şarapla lekelenmiş kumaş, giyilebilir sanat eseri
Boyut: Değişken (bedenle birlikte)
Year: 2025
Materials: Fabric, wine
Technique: Wine-stained textile, wearable artwork
Dimensions: Variable (body-dependent)

Nysa'nın Yıkımı

Bilgesu Tuncer

Nysa'nın Yıkımı, bir antik kentin yıkımı üzerinden "değer verdiğimiz şeyler ne kadar kalıcı?" sorusunu ve bir şeye olması gerektiğinden fazla bağlanmanın bedelini tartışır. Video, patlama/yıkım anlarına odaklanan görüntü akışıyla, anonim bir "kazı başkanı"nın monoloğunu yan yana getirir. Böylece anlatı, tek bir kişinin biyografisi olmaktan çıkar; emek, adanmışlık, meslekî kimlik ve kişisel hayat arasındaki gerilimi temsil eden anonim bir figüre dönüşür. Monolog, yıllarca sürdürülen bir kurma ve koruma

The Demolition of Nysa

Bilgesu Tuncer

Nysa's Destruction uses the collapse of an ancient city to question "How permanent are the things we value?" and to examine the cost of becoming more attached to something than we should. The video places a stream of images focused on explosion/destruction moments alongside the monologue of an anonymous "excavation director." In doing so, the narrative moves beyond a single person's biography and turns into an anonymous figure that embodies the tension between labor, devotion, professional identity, and personal life. The monologue opens with years of building and

arzusunun bir anda toza karışmasıyla açılır; ardından daha ağır bir yıkım ortaya çıkar: kurtarmaya çalışılan "taşlar" uğruna ihmal edilen hayatın geri dönmezliği. Eser, yıkımı yalnızca mekânsal bir çöküş olarak değil, anlamın ve önceliklerin yer değiştirdiği bir eşik olarak kurar. Toz çökerken geride kalan soru nettir: Ne kadar bağlanmalı? Ne pahasına? Ayrıca bundan sonra neyi yeniden kurmaya değer?

preservation dissolving into dust, and then reveals a heavier collapse: the irreversibility of a life neglected in the name of saving "stones." The work frames destruction not only as a spatial ruin, but as a threshold where meaning and priorities shift. As the dust settles, the question that remains is really clear: How much should we cling? At what cost? And what is worth rebuilding from here on?

Bitmemişlik

Dila Ağüzüm

Enstalasyon - Fotoğraf kolajı
eskiz kağıdı, alüminyum tel, kanvas tablo

2025

Bu eser dizisi, Nysa'nın kütüphanesini durağan bir arşiv değil, dönüşüm ve yeniden yaratım mekânı olarak ele alır. Yapıdaki yarım bırakılmış açıklık, Nietzsche'nin "insan, aşılması gereken bir köprüdür" düşüncesini mekânda deneyime dönüştürür.

Kırık yüzeyler ve üst üste binen katmanlar, hem insanın içsel karmaşasına hem de yaratıcı potansiyelin parçalı doğasına karşılık gelir. Yol, kesintisiz bir çizgi değil; çatlaklar, belirsizlikler ve yeniden doğuşlarla örülü bir süreçtir.

Güneşin açıklığa düşen ışığı, dönüşümü yönlendiren içsel kudretin geçici ama belirleyici izidir; ışık, kendini aşmanın her defasında yeniden kurulan bir eylem olduğunu vurgular.

"Bitmemişlik hikâyesi" dizinin temel gerilimini oluşturur. Antik kentin zamanla bulanıklaşması ve temsilin duygusal bir alana dönüşmesi, Nysa'nın katmanlı ve eksik belleğiyle birleşir. İnsan, tamamlanmış bir varlık değil; potansiyeline doğru uzanan bir köprüdür. Güneş ise bu yolculuğun yön veren ve dönüştürücü eşliğidir.

var olanı anlamak — bozmak — yeniden yaratmak

Unfinishedness

Dila Ağüzüm

Installation - Photo collage
sketch paper, aluminum wire, canvas painting

2025

This series of works treats Nysa's library not as a static archive, but as a space of transformation and recreation. The partially unfinished opening in the structure translates Nietzsche's idea that "human beings are a bridge to be surpassed" into a spatial experience.

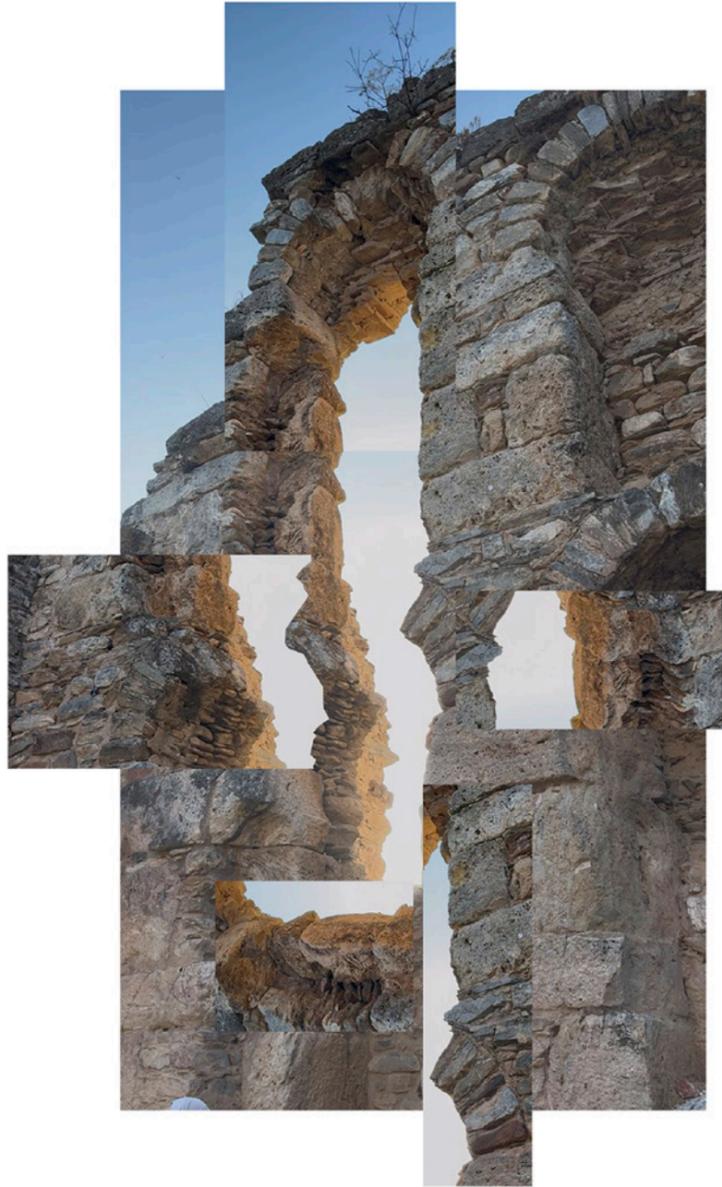
The broken surfaces and overlapping layers reflect both the inner complexity of humans and the fragmented nature of creative potential. The path is not a continuous line; it is a process intertwined with cracks, uncertainties, and rebirths.

The sunlight falling through the opening marks the fleeting yet decisive trace of the inner force that drives transformation; the light emphasizes that surpassing oneself is an act continuously recreated.

The "unfinished story" forms the central tension of the series. The blurring of the ancient city over time and the transformation of representation into an emotional realm merge with Nysa's layered and incomplete memory. Humans are not complete beings, but bridges reaching toward their potential. The sun serves as the guiding and transformative threshold of this journey.

to understand what exists — to dismantle it — to recreate it

var olanı **anlamak** . to understand what exists

var olanı **bozmak** . to disrupt what exists

var olanı **yeniden yaratmak** . to recreate what exists

Fotoğraf kolajı
Photo collage

ARA | Hâl. Oluş. Varlık

Elif Aysu Solak

Asamblaj, 2025

IN-BETWEEN | State. Becoming. Being

Elif Aysu Solak

Assemblage, 2025

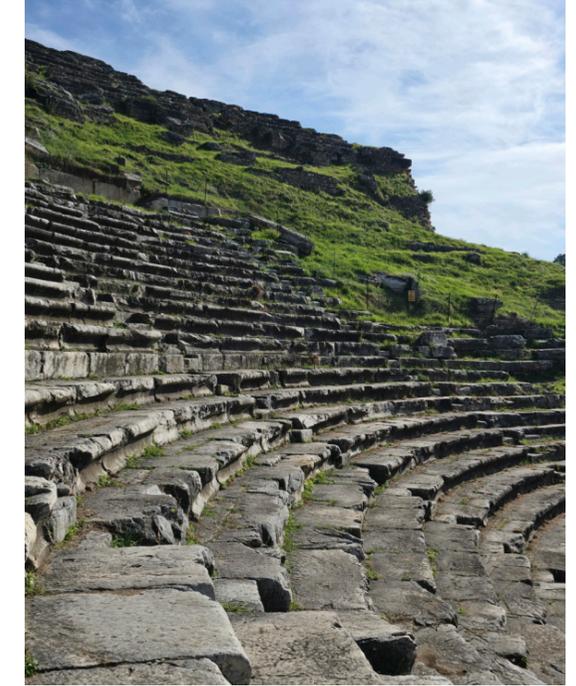
Kore (Persephone) Plüton (Hades) Hikâyesi
Story of Kore (Persephone) Plouton (Hades)

Kore (Persephone), Demeter'in kızıdır ve baharın, filizlenmenin ve yeryüzüyle kurulan ilişkinin simgesidir. Antik anlatıya göre çiçek topladığı bir anda yer yarılar ve Yeraltı Tanrısı Plüton (Hades) onu karanlık dünyasına çeker. Bu kaçırılış yalnızca bireysel bir kaderle ilgili değildir ve doğanın döngüsel ritmini de başlatır: Kore yeryüzünden çekildiğinde toprak verimsizleşir, geri döndüğünde ise yaşam yeniden filizlenir. Böylece mit ayrılış ve kavuşma üzerinden mevsimlerin sürekliliğini anlatan bir eşik hikâyesine dönüşür.

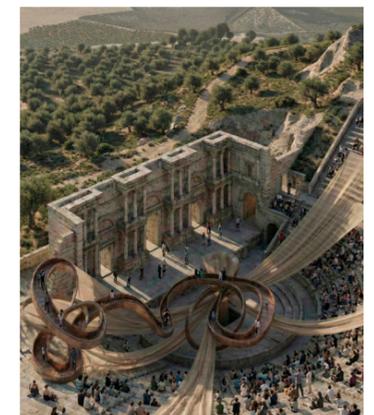
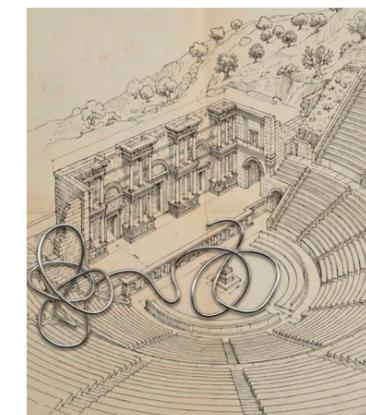
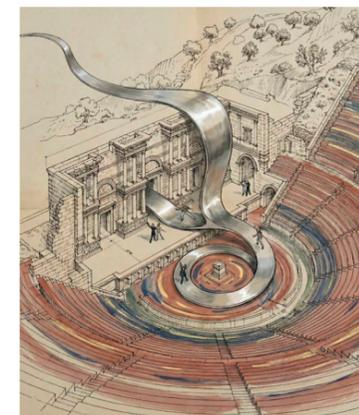
Kore (Persephone), the daughter of Demeter, is the symbol of spring, germination, and the vital relationship established with the earth. According to the ancient narrative, at a moment when she is gathering flowers, the ground splits open and Plouton (Hades), the God of the Underworld, pulls her into his dark realm. This abduction initiates not only an individual destiny but also the cyclical rhythm of nature: when Kore withdraws from the earth, the soil becomes infertile; when she returns, life sprouts anew. Thus, the myth transforms into a threshold story recounting the continuity of seasons through separation and reunion.

Bu çalışma, Kore'nin yeryüzünden yeraltına geçişini, Nysa Antik Kenti tiyatrosunun mekânsal hafızası üzerinden yeniden düşünerek tasarlanmış bir sahnedir. Bu bağlamda hem bir sahne hem mitolojik bir anlatının izi hem de mekânın zamansal bir soyutlaması olarak okunabilir.

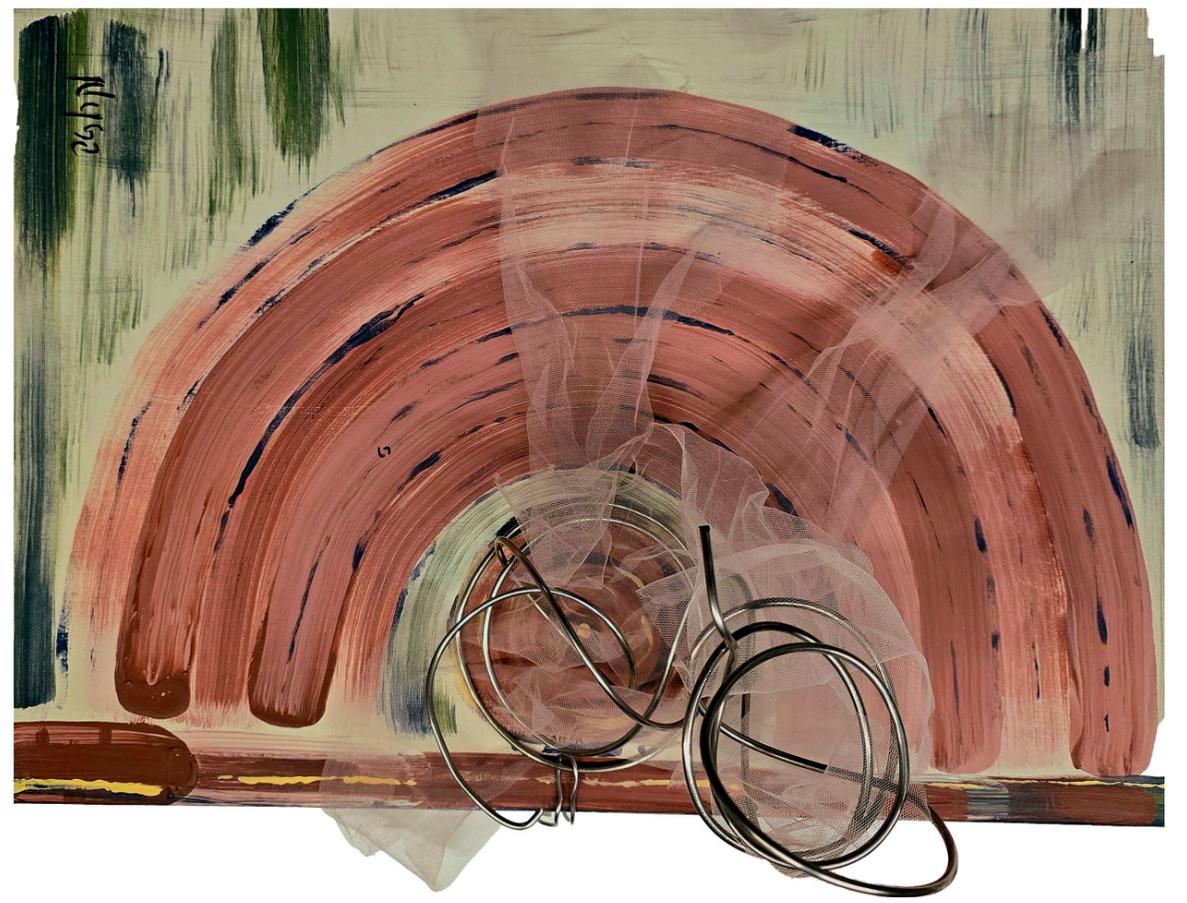
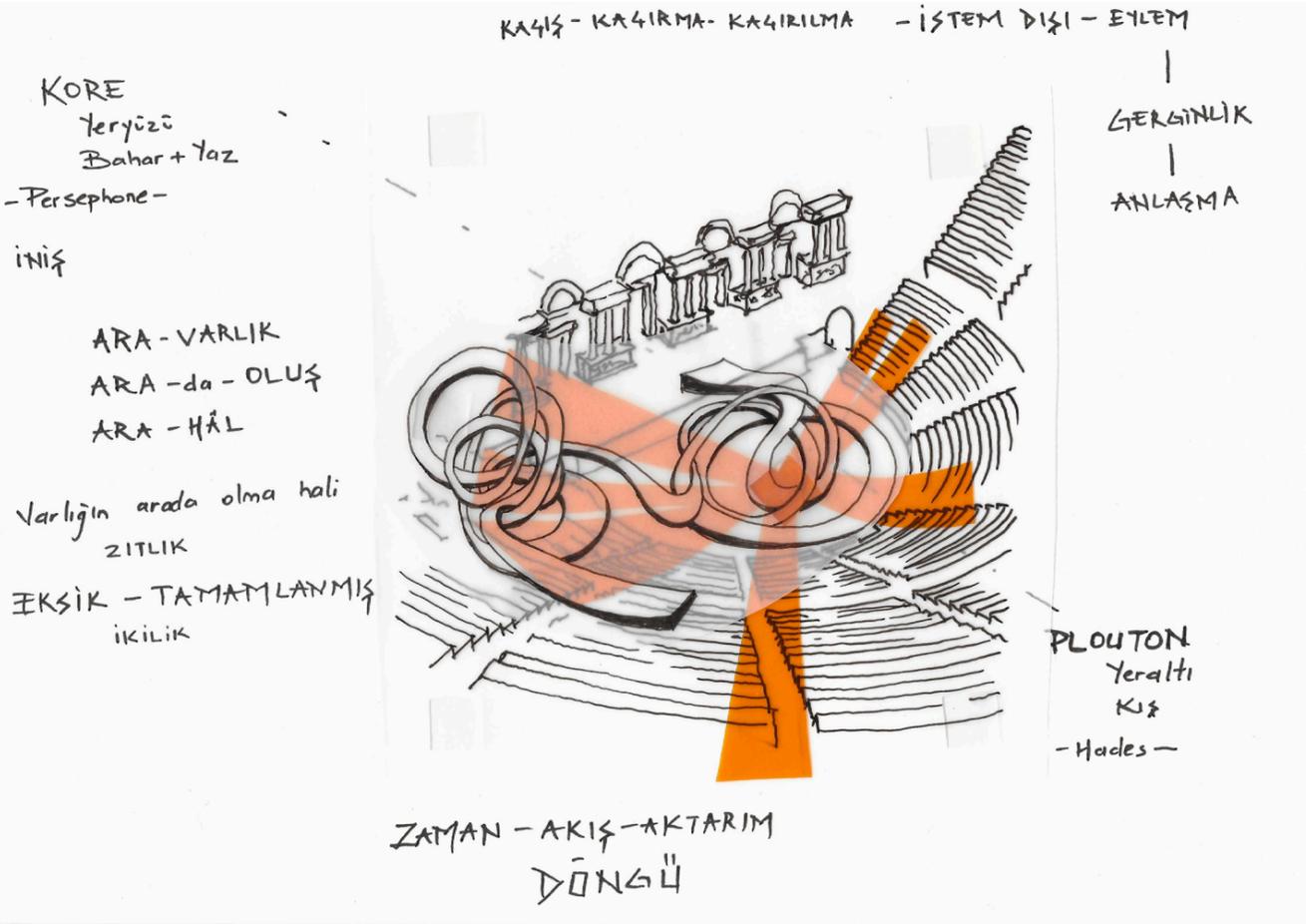
This work is a stage designed by rethinking Kore's transition from the earth to the underworld through the spatial memory of the Nysa Ancient City theater. In this context, the work can be read as a stage, a trace of a mythological narrative, and a temporal abstraction of the space.

Nysa Antik Kent Tiyatrosu
Nysa Ancient City Theater

Gemini Nano Banana ile Görselleştirilmiş Eskizler
Sketches Generated by Gemini Nano Banana

Metal telin yükselen formu, cavea'nın eksik basamaklarından başlayarak orkestra'ya doğru inen bir çizgiyi izler. Bu iniş, tek bir anı değil zamana yayılmış bir aktarımı gösterir. Metal akışın altında konumlanan tül katmanları, kaçırılış anını görünür kılan ikinci bir eşik oluşturur. Tüller, istem dışı bir düşüşü, bedenin iradesi dışında gerçekleşen bir çekilmeyi simgeler. Hafiflikleriyle yerçekimine karşı koyar gibi görünürken aynı zamanda geçişi zorlaştırır, yeryüzüne dönüş, artık pürüzsüz ve kolay değildir. Altlık yüzeydeki kızıl toprak, soluk taş ve nemli yeşil tonları, tiyatro planının soyut izleriyle birlikte Nysa'ya ait bir hafıza alanı kurar. Metal hat, boyalı yüzey ve tül katmanları birlikte üçlü bir yapı üretir; yeryüzü, eşik ve yeraltı arasındaki sınırlar bulanıklaşır. Çalışma sahne ile heykelsi jest arasında konumlanarak, sabit bir formdan çok bir ara-hâl üretir.

The form of metal wire follows a line descending from the missing steps of the cavea towards the orchestra. This descent demonstrates not a single moment, but a transmission spread over time. The tulle layers positioned beneath the metal flow create a second threshold that renders the moment of abduction visible. The tulle symbolizes an involuntary fall; a withdrawal occurring beyond the body's will. While appearing to defy gravity with their lightness, they simultaneously complicate the passage; the return to the earth is no longer smooth and easy. The red soil, pale stone, and damp green tones on the base surface, together with the abstract traces of the theater plan, establish a memory space belonging to Nysa. The metal line, painted surface, and tulle layers produce a tripartite structure together; the boundaries between the earth, the threshold, and the underworld blur. Positioning itself between a stage and a sculptural gesture, the work produces an in-between state rather than a fixed form.

Katman

Elvin Tavşancıl

Yerleştirme, 2025

“Katman”, Nysa Antik Kenti’nden ilham alarak, antik bir kentin zamanla ortaya çıkan çok katmanlı yapısını mekân içinde yeniden kurar. Mekana adım atan izleyici, önce en açık tonla karşılaşır; ardından kumaşların ardına dizildiği koridor boyunca ilerledikçe renkler derinleşir. Açık bejden toprağın sıcak tonlarına, oradan da yeşile uzanan bu geçiş, bir kazı sırasında toprağın her katmanda farklı bir hikâye açığa çıkarmasını çağırır. Ancak yerleştirme tek yönlü okunmaz; ters taraftan bakıldığında bu kez yeşilden toprağa, oradan daha açık tonlara ilerleyen bir yolculuk başlar.

Bu bakış, yüzeysel peyzaj tabakasının geriye çekilmesini; ardından toprak dokusunun katman katman açılarak en sonunda bir antik kalıntının dingin tonuna ulaşılmasını anımsatan bir derinlik sunar. Böylece eserin anlamı, bakış yönüne göre sürekli dönüşür. Yarı saydam kumaşların tercih edilmesi, tonların birbirinin içinden görünmesini sağlar; böylece her katman bir sonrakinin önüne geçmez, onunla birlikte var olur. Rüzgârın hareket ettirdiği yüzeyler, güneşin gün içinde bıraktığı izlerle birleşerek yerleştirmeye sürekli değişen, yaşayan bir form kazandırır. İzleyici bu akışkan yüzeylerin arasında dolaşırken, antik bir kentte gezerken hissedilen keşfi, merakı veyönsüzlüğü yeniden deneyimler. Bu yerleştirme, hem geçmişin katmanlarını hem de bugünle kurduğu canlı ilişkiyi, hareket eden ve her an farklılaşan bir mekânsal hafıza olarak yeniden kurgular.

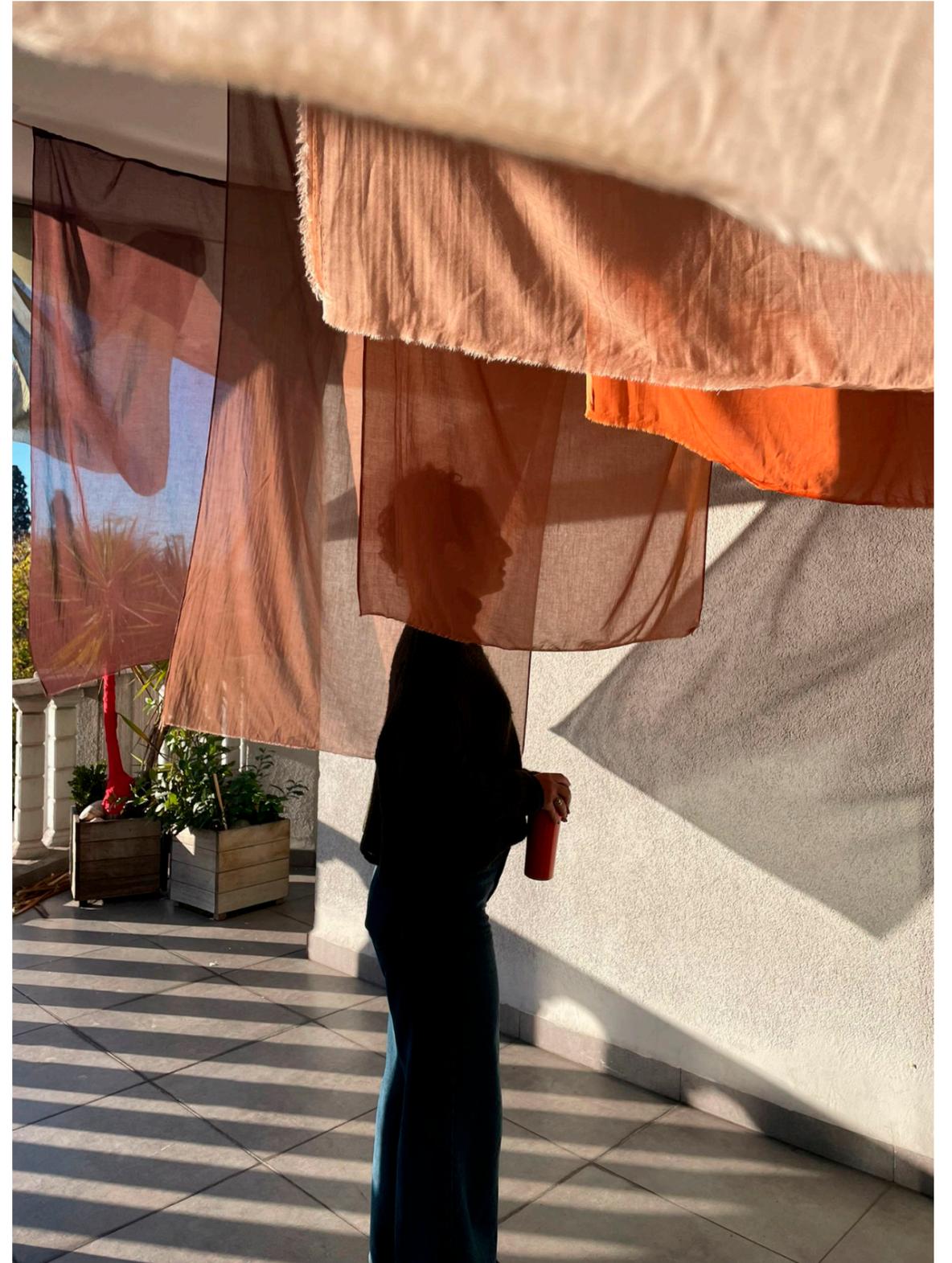
Layer

Elvin Tavşancıl

Installation, 2025

“Layer” draws inspiration from the ancient city of Nysa, recreating the multilayered structure of an ancient city as it emerges over time within the exhibition space. When visitors step into the space, they first encounter the lightest tones; as they move through the corridor formed by successive layers of fabric, the colors gradually deepen. The transition from pale beige to warm earth tones and then to green evokes the way each layer of soil in an excavation reveals a different story. The installation is not meant to be experienced in only one direction. From the opposite side, the journey begins with green, moves through earth tones, and eventually reaches lighter shades.

This perspective suggests the retreat of the surface landscape, followed by the gradual unveiling of soil layers until reaching the calm tone of an ancient remnant. In this way, the meaning of the work continuously shifts depending on the viewer's position. The choice of translucent fabrics allows each layer to be seen through the next; no layer fully obscures the one behind it. Surfaces that move with the wind, combined with the traces of sunlight throughout the day, give the installation a constantly changing, living form. As visitors walk among these fluid surfaces, they experience the sense of discovery, curiosity, and disorientation that one might feel wandering through an ancient city. This installation reimagines both the layers of the past and their dynamic relationship with the present, creating a spatial memory that is always moving and continually transforming.

Zaman Tüneli & Üçleme: Işık Su ve Gölge

Fatıma Sude Yıldırım

2025

Konsept Proje

Bir tünel hayal et. Dağın içine oyulmuş, içi taş tuğlalarla örülmüş; suyun ve havanın devini miyle asırlardır ayakta kalan bir tünel. Nice uygarlıklara hizmet etmiş, zamana yenilmemiş; sadık bir hizmetkâr gibi. Nereye ait olduğunu bilen, yerleşmiş ve bulunduğu yerle bütünleşmiş bir varlık sanki. Tünelin içinde tuğlaların dokusunu hem görür hem hissedersin; zaman, her bir yüzeye ince bir toz gibi sinmiştir. Bu tünelde su, bir takvim gibidir: yükseldiğinde güzün ve kışın geldiğini anlarsın. Yağmur ve kar dağa dokunduğunda su belirir, görünür olur. Suyun varlığı mevsimleri anlatır; yokluğu ise tünelde yürürken ayaklarının altındaki yumuşak toprakta hissedilir. Şimdi zamanı bu tünelde oku. Suyu düşünle içinde; akışını dinle, yükselişini hisset. Karanlığın içinde bile su, sessiz bir rehberdir; geçen saatlerin, günlerin, haftaların ve yılların izlerini taşır. Karanlığın kıvrımlarında, tünelin soğuk duvarlarında, suyun yankısına eşlik eden hafif bir gölge titreşir. Ve ışık... Hep dışarıdadır ama her zaman oradadır. Yolun başında ve sonunda; girişlerde ve çıkışlarda, tünelin dünyayla buluştuğu anlarda görünür. Gündüz gelir, gece kaybolur. İçerideyken belki göremezsin ama var olduğunu bilirsin. Tünelde yürürken ışığı ararsın; çünkü ışığı bulmak, tünelin sonuna yaklaştığını gösterir. Sonunda beliren o ışığın hayali bile karanlığın içinde güven verir. Işık, kalın taş duvarların ardında varlığını sürdürür; içeriyle temassızdır. Karanlığın sürekliliğini hatırlatır ama kendi hiç eksilmeyen varlığını da hissettirir.

Time Tunnel & Trinity: Light, Water and Shadow

Fatıma Sude Yıldırım

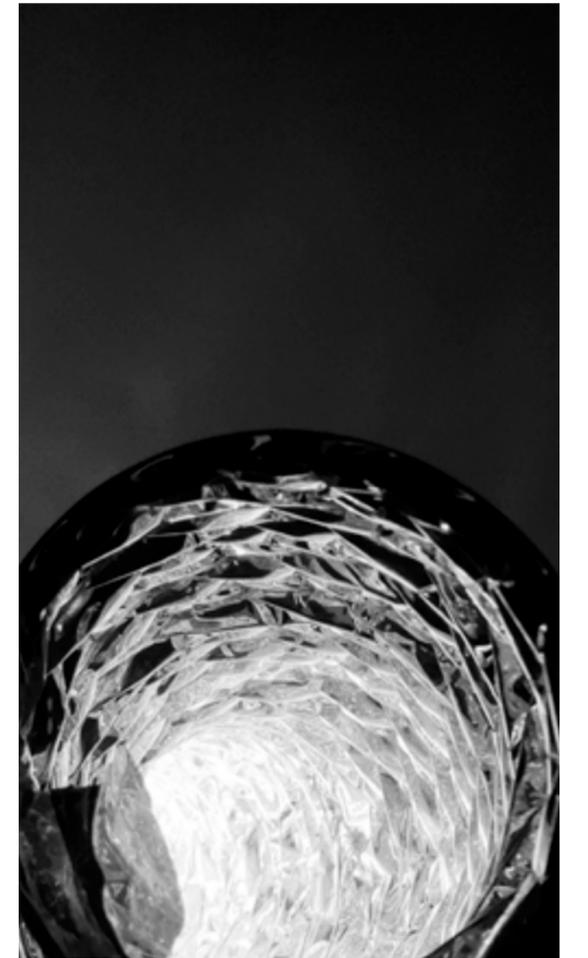
2025

Conceptual Project

Imagine a tunnel. Carved into the mountain, lined with stone bricks; a tunnel that has stood for centuries through the movement of water and air. It has served many civilizations, never worn down by time like a loyal servant. Almost like an entity that knows where it belongs, settled and merged with its place. Inside the tunnel, you both see and feel the texture of the bricks; time has settled onto every surface like a fine layer of dust. Inside, water functions as a calendar: when it rises, you understand that autumn and winter have arrived. When rain and snow touch the mountain, water emerges and becomes visible. The presence of water speaks of the seasons; its absence is felt beneath your feet, in the soft soil as you walk through the tunnel. Now, read time within this tunnel. Imagine the water inside it; listen to its flow, sense its rise. Even in darkness, water is a silent guide, carrying the traces of passing hours, days, weeks, and years. Within the folds of darkness, along the tunnel's cold walls, a faint shadow trembles accompanying the echo of water. And light... It is always outside, yet always there. At the beginning and the end of the path; at entrances and exits, it appears where the tunnel meets the world. It arrives during the day and disappears at night. While inside, you may not see it, but you know it exists. As you walk through the tunnel, you search for light because finding it means you are nearing the end. Even the image of that light offers reassurance within the darkness. Light continues to exist beyond the thick stone walls, disconnected with tunnel itself. It both reminds us of the continuity of darkness and yet makes us feel its own unceasing presence.

Video Qr

Alüminyum boru kullanılarak metaforize edilmiş olan Nysa Tüneli, ışığın üzerine doğru hareket ettirilmesiyle bazı yansımalar yaratır. Bu yansımalar, suyun temsildir. Nysa tüneline çoğunlukla varlığını hissedemediğimiz fakat tünelde zamanın izi olan su, soyutlaştırılarak tünel ile yeniden ilişkilendirilmiştir.

The Nysa Tunnel, metaphorized through the use of aluminum pipes, creates various reflections as light is moved across its surface. These reflections represent water. Within the Nysa Tunnel, water usually imperceptible yet functioning as a track of time is abstracted and reconnected to the tunnel itself.

Ayrıklığın Ağırlığı

Ferhan Hurşit Döner

"Uyum, zıtlıkların geriliminden doğar; tıpkı yay ve lir gibi." - Herakleitos

Nysa'nın hikayesi, aslında karşılıklı bir işgal girişimi. Toprak tarihi yutmaya çalışıyor, insan ise doğayı yontmaya. Burada, birbirine meydan okuyan iki inatçı güç aynı boşluğa tutunmuş. Biri, doğaya şekil vermeye cüret eden insan aklı: Dik, köşeli, mağrur bir düzen. Diğeri, insan yapısını yavaşça örtüp kendine katmaya çalışan sabırlı 'Doğa'.

Yüzyıllardır birbirlerinin sınırlarını zorluyorlar. Ama bu eserde durum farklı; onları birbirine karışmaktan alıkoyan görünmez, gergin bir hat var. Aralarındaki şey barışçıl bir uyum değil, aksine mecburi bir denge. Yay gibi gerilmişler. Ne kadar zıt yöne çekerlerse, o kadar sağlam duruyorlar. Bu yüzden o incecik boşlukta, birbirlerine dokunmadan bekliyorlar. Nüfuz etmek istiyorlar ama edemiyorlar. Sütun ve kök ... Temas etmeden vuruşan, bu sayede ayakta kalan iki kadim rakip. Zıtlığın ahengi dedikleri şey belki de bu.

The Weight of Separation

Ferhan Hurşit Döner

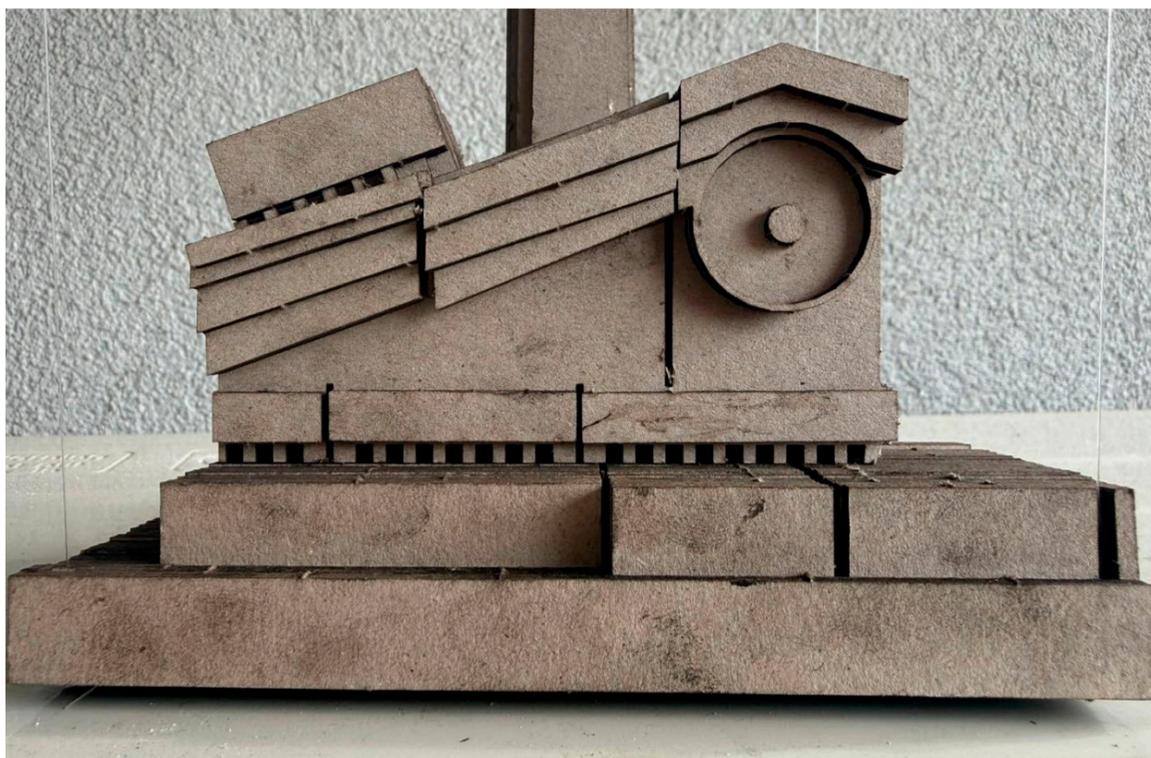
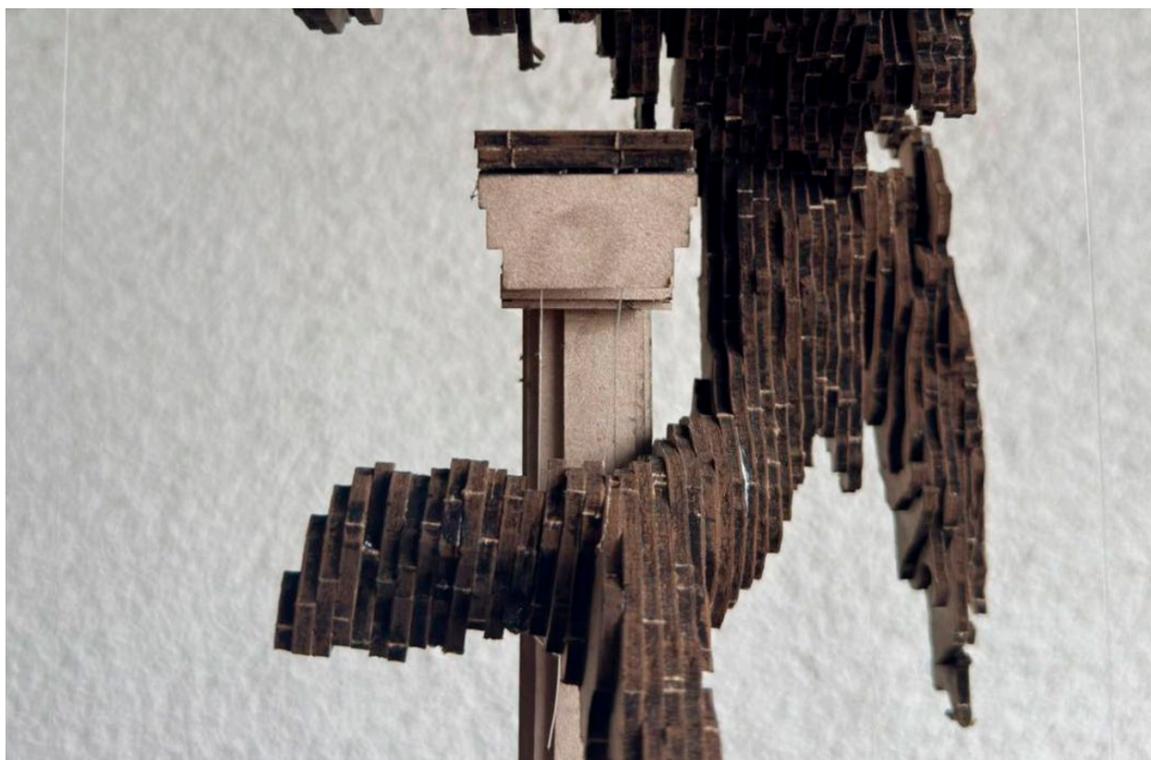
"Harmony comes from the tension of opposites, like the bow and the lyre." - Heraclitus

The story of Nysa is, in essence, an act of mutual intrusion and the earth trying to swallow history. Here, two stubborn forces cling to the same void. One is the human mind, daring to give shape to the wild: Upright, angular, a proud order. The other is patient 'Nature', slowly en-gulfing the structure to claim it as its own.

They have been pushing each other's boundaries for centuries. But here, it is different; there is an invisible, tense line keeping them from merging. What lies between them is not peaceful harmony, but a forced balance. Taut like a bowstring. The harder they pull away, the stronger they stand. That is why they wait in that slender void, without touching. They yearn to penetrate, yet they cannot.

The Column and the Root ... Two ancient rivals clashing without contact, surviving solely because of this tension. Perhaps this is what they call the rhythm of contrast.

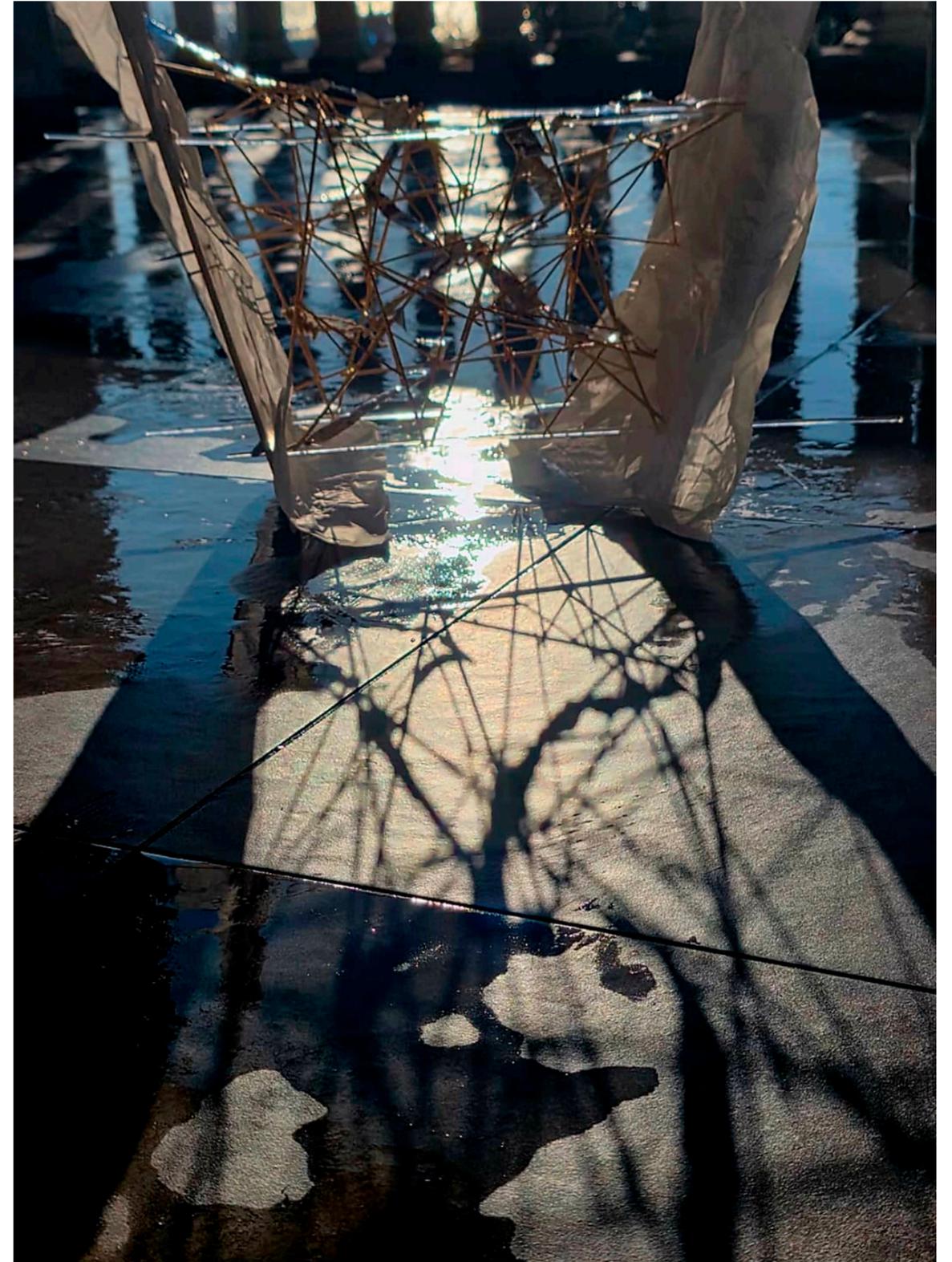
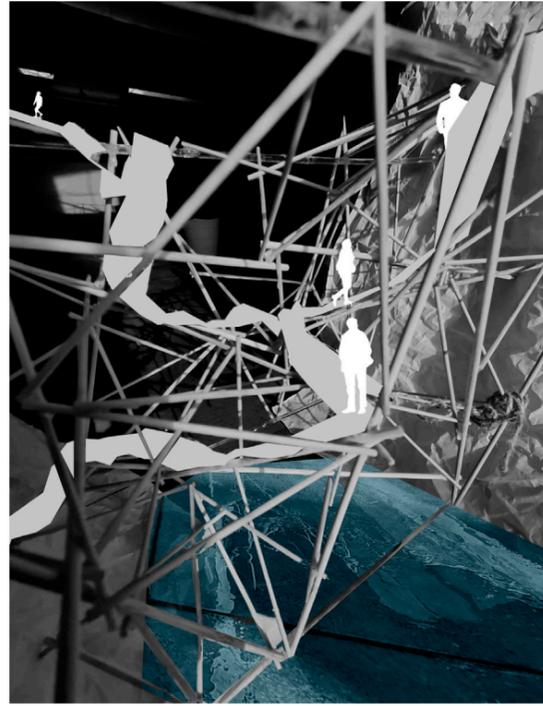
Nysa'da Kaybolmak

Gamze Şehla

Getting Lost In Nysa

Gamze Şehla

Bu çalışma, Nysa Antik Kenti'nde yıkılmış olan köprüyü yalnızca fiziksel olarak yeniden kurmayı değil, kaybolma hâlini mekânsal bir deneyime dönüştürmeyi amaçlar. Tasarlanan köprü, doğrusal ve tek yönlü geçişi reddederek, iç içe geçmiş çoklu ve karmaşık rotalardan oluşan bir dolaşım sistemi sunar ve kullanıcıyı bilinçli olarak üretilmiş bir belirsizlikle karşı karşıya bırakır.

Bu bağlamda kaybolmak, yönsüzlükten ziyade mekânla kurulan ilişkinin başlangıcıdır. Kullanıcı, köprü üzerinde ilerlerken yolu sürekli arar; durmak, geri dönmek ve yeniden denemek, deneyimin doğal parçaları hâline gelir. Böylece geçiş eylemi, yalnızca fiziksel bir hareket olmaktan çıkarak zamansal ve düşünsel bir sürece dönüşür.

Tasarım, antik kentlerin önceden tanımlı rotalarla okunmasına karşılık, Nysa'yı kaybolmaya izin veren bir mekân olarak yeniden ele alır. Kullanıcının kendi yolunu üretmesi, kenti görülen bir nesne olmaktan çıkararak hissedilen ve deneyimlenen bir varlık hâline getirir; köprü ise iki nokta arasındaki mesafeyi kısaltan bir yapıdan çok, arada kalma hâlini uzatan bir eşik olarak yeniden tanımlanır..

This study aims not only to rebuild the collapsed bridge in the ancient city of Nysa, but also to turn the act of getting lost into a spatial experience. The proposed bridge rejects a linear, one-way passage and instead offers a system of multiple, intertwined routes, intentionally creating a sense of uncertainty for the user.

In this context, getting lost is not seen as disorientation, but as the beginning of a relationship with space. As users move across the bridge, they must continually search for their path; stopping, turning back, and trying again become natural parts of the experience. In this way, crossing the bridge becomes more than a physical action and turns into a temporal and mental process.

Unlike the predefined routes commonly used to experience ancient cities, this design reimagines Nysa as a place that allows for getting lost. By allowing users to create their own paths, the city becomes something that is not only seen but also felt and experienced. The bridge is therefore redefined not as a structure that shortens distance, but as a threshold that extends the state of in-between.

Örmak

Irmak Döndüren

Mekâna özgü enstalasyon, 2025
(Aura İstanbul, Beşiktaş Ofisi)

İp, tığ örme tekniği

Antik kentlerden söz edilirken sıkça "ölü kent" ifadesi kullanılır. Bu tanım, geçmişte yaşamış insanların bıraktığı izlere odaklanır: yapı kalıntıları, yazıtlar, parçalanmış yüzeyler... Oysa o coğrafyada yaşam sürer. Endemik türler, artık orada olmayan canlıların bıraktığı ekolojik izler ve hâlâ yaşamını devam ettiren hayvanlar vardır. Nysa'yı yalnızca "geçmiş" ve "ölü bir kent" olarak değil, farklı canlıların birlikte kurduğu bir alan olarak düşünmek istedim.

Antik kentin tüneline bir örümcek ağıyla karşılaştığım an, bir soru belirginleşti: Buranın yaşayanlarıyla birlikte bir sanat eseri üretmek mümkün mü? Bu soruyu, kısa bir zaman aralığında ve kendi etik sınırlarım içinde doğrudan "birlikte çalışmaya" dönüştürmenin doğru olmayacağını hissettim. Bunun yerine, önce örümceği ve ağın kurucu mantığını anlamaya yöneldim. Farklı ağ yapılarını; örümceğin hareketini, ritmini ve mekân kurma biçimini; örümcek figürünün mitolojilerdeki yerini ve kültürel çağrışımlarını araştırdım. Bu süreç, temsil etmekten çok, bir varlık biçiminin nasıl işlediğini kavramaya dönüştü.

Araştırmanın ardından stüdyoda bir ağ örmeye başladım. Mekânın ortasındaki ana kolon, alanı ikiye bölen bir duvar gibi davranıyordu; ben de bu bölümün etrafından doluşarak bir yayılma hattı kurdum. Koridordan mekana iki yana doğru yayılan bir örme hareketiyle mekânın içinde ilerledim; ağlar kurmaya ve farklı noktalar arasında bağlar örmeye başladım. Dolaşımı, görüş çizgilerini ve mesafeleri yeniden tarif ediyor, birleştiriyor. -Zaman zaman stüdyoda örümceklere rastlıyorum; onlar da ağın üzerinde dolaşıyorlar.-

Örmak

Irmak Döndüren

Site-specific installation, 2025
(Aura İstanbul, Beşiktaş Office)

Yarn, crochet technique

Antique sites are often described as "dead cities." This framing focuses on traces left by people who lived in the past: architectural remains, inscriptions, fractured surfaces... Yet life continues in that geography. Endemic species, ecological traces left by organisms that are no longer there, and animals that still inhabit the area persist. I wanted to think of Nysa not only as "the past" and a "dead city," but as a site co-constructed by multiple living beings.

The moment I encountered a spider web in the ancient tunnel, a question crystallized: Is it possible to make an artwork together with the site's living inhabitants? Within a limited time frame and according to my own ethical boundaries, I felt it would not be right to turn this question directly into "collaboration." Instead, I began by trying to understand the spider and the web as a constructive logic. I researched different web structures; the spider's movement, rhythm, and ways of making space; and the spider figure's place in mythology and its cultural associations. This process shifted from representation toward grasping how a mode of being operates.

After this research, I began to weave a web in the studio. The main column in the center of the space behaved like a wall dividing the room in two, so I established a line of expansion by moving around this division. Advancing through the space with a weaving gesture that spreads from the corridor to both sides of the room, I started to form webs and weave connections between different points. It redefines and binds together circulation, sightlines, and distances. -At times I come across spiders in the studio; they, too, move across the web.-

Nysa: Boşluğu Sarmak

Merve Gül Çakır

Seramik ve Metal Levha ile yapılan yerleştirme, Dijital Kolaj

2025

Nysa Antik Kenti Kütüphanesi üzerinde kurgulanan bu tasarım, mimari kesitlerde hapsolmuş tonoz çizgilerinin kağıt düzleminden koparak mekana radikal bir biçimde "fırlaması" fikrine dayanır. Müdahale alanı olarak özellikle Kütüphane yapısının seçilmesi, Nysa'nın antik dönemdeki "eğitim kenti" kimliğine ve bu yapının kentin "entelektüel hafızası" olmasına referans verir. Bugün rafları boşalmış ve çatısı gökyüzüne açılmış bu yapı, projenin doldurmayı vaat ettiği "mekansal ve bilişsel boşluğu" en dramatik şekilde temsil eder. İki boyutlu temsiliyetin sınırlarını ihlal eden bu çizgiler, Corten çelik levhalara dönüşerek harabenin üzerine çöker; antik kütüphaneyi bir ahtapotun kolları gibi organik ve koruyucu bir tavırla sarmalar. Bu müdahale, mimariyi statik bir koruma nesnesi olmaktan çıkarıp, harabenin boşluğunu ütopyik bir "tamamlama" arzusuyla işgal eder.

Girişten başlayıp mekanın derinliklerine uzanan metal omurga, ziyaretçiyi kütüphane boyunca yönlendirir ve boşluğun içinde bir farkındalık yaratır.

Sonuç olarak, paslanarak toprağın rengine dönen Corten strüktür ile antik kütüphanenin kalıntıları arasında kurulan bu ilişki, geçmişin izlerini silmeden bugüne taşır. Corten tonozlar, harabenin üzerinde hem iyileştirici bir kabuk hem de güçlü bir kılavuz işlevi görerek, Nysa'yı salt izlenen bir manzara olmaktan çıkarıp, bedensel olarak deneyimlenen yaşayan bir hafıza mekanına dönüştürür.

Nysa: Wrapping the Void

Merve Gül Çakır

Ceramic and Metal Plate Installation, Digital Collage

2025

This design, based on the Nysa Ancient City Library, stems from the idea of vault lines trapped in architectural sections radically "leaping" from the paper into the space. The choice of the Library as the intervention site references Nysa's ancient identity as an "city of education" and the building's role as the city's "intellectual memory." Today, with its empty shelves and roof open to the sky, this structure dramatically represents the "spatial and cognitive void" the project promises to fill. These lines, violating the limits of two-dimensional representation, transform into Corten steel plates and descend upon the ruin. They wrap around the ancient library in an organic and protective manner, like the arms of an octopus. This intervention moves architecture beyond being a static object of preservation, occupying the void of the ruin with a utopian desire for "completion."

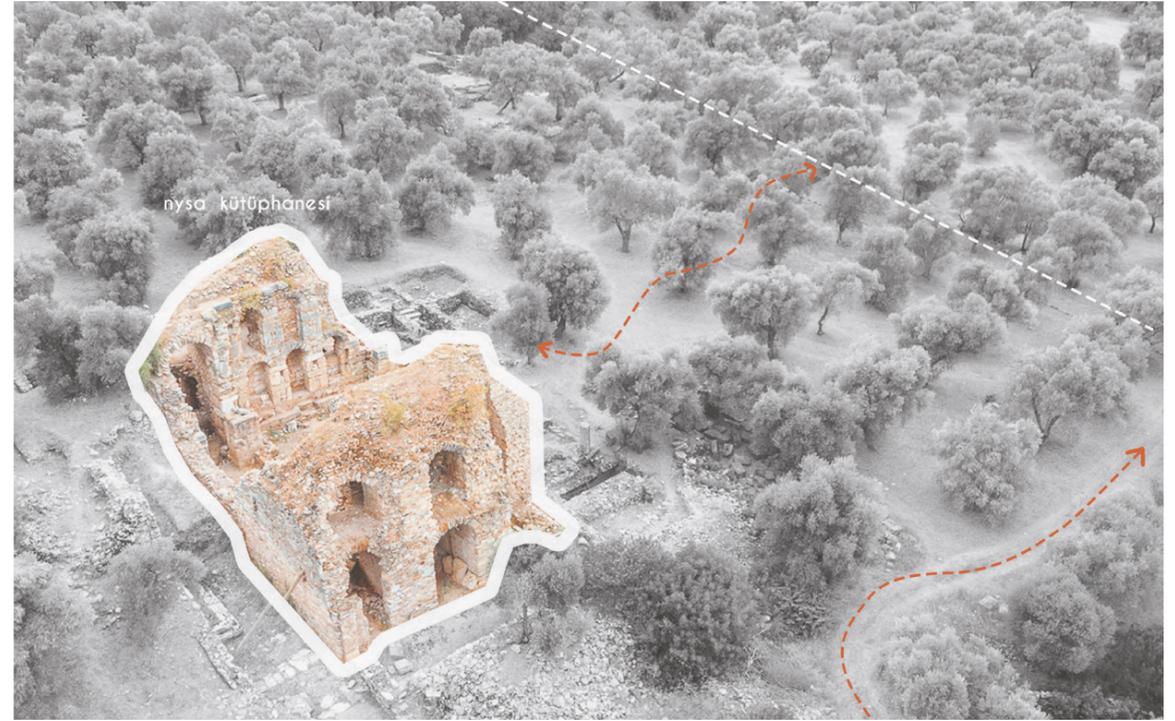
Metal spine, starting from the entrance and extending into the depths of the space, guides the visitor through the library and creates an awareness within the void.

In conclusion, the relationship established between the Corten structure, which rusts to match the color of the earth, and the ruins of the ancient library brings the traces of the past into the present without erasing them. The Corten vaults function as both a healing shell and a strong guide over the ruin. They transform Nysa from a mere landscape to be viewed into a living memory space that is experienced bodily.

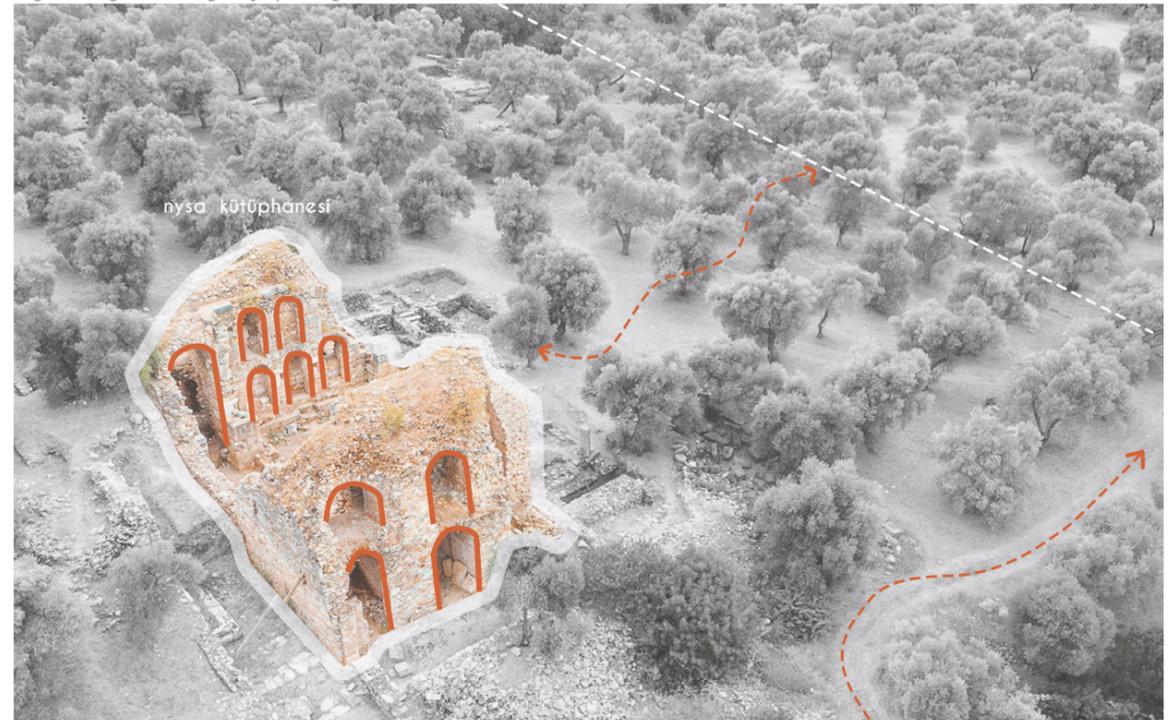

Seramik ve Metal Levha ile yapılan yerleştirme (35x50 cm)
Ceramic and Metal Plate Installation (35x50 cm)

Seramik ve Metal Levha ile yapılan yerleştirme (35x50 cm)
Ceramic and Metal Plate Installation (35x50 cm)

Proje aşamalarını gösteren dijital kolaj
Digital collage illustrating the project stages

Proje aşamalarını gösteren dijital kolaj
Digital collage illustrating the project stages

Proje aşamalarını gösteren dijital kolaj
Digital collage illustrating the project stages

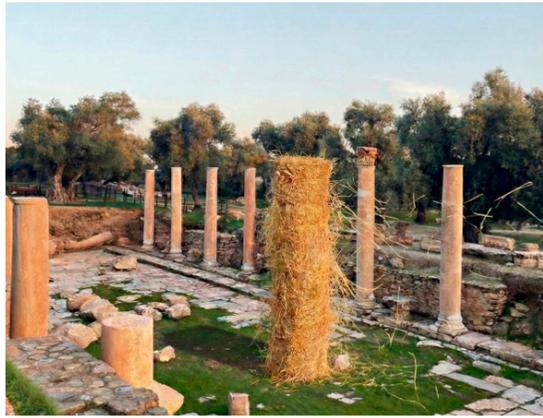
Nysa Antik Kent Projesi

Önder Bekel

Nysa Ancient City Project

Önder Bekel

Nysa'nın belirsiz yolculuğuna şahitlik ediyoruz. Zaman, her şeyi silerken; taş olması gereken bir sütunun samanla var olması, Nysa'nın belirsiz yolculuğuna yakışan bir jest. Sütun ayakta durur ama her an dağılabilir... Tıpkı zamanın kendisi gibi.

We observe Nysa's uncertain journey through time. As time slowly erases everything, the presence of a column expected to be made of stone but instead built from straw becomes a meaningful symbol of this uncertainty. The column stands upright, yet it could fall at any moment, just like time, which is always moving and never stable.

2025
R: 15 mm
25 adet mekâna özgü düğme
25 In-situ buttons

Düğmeler

Timuçin Erk

Nysa Antik Kenti, iki yamacın karşılıklı konumlandığı benzersiz topografyasıyla bir "birleşme" fikrini içinde taşır. Bu çalışma, bu iki yakayı bir araya getiren bir metafor olarak düğmeyi kullanır. Düğme, eski çağlardan beri kullanılan ve bugün de varlığını sürdüren, küçük ama birleştirici bir nesnedir. Bu açıdan geçmiş ile günümüzü de birbirine bağlar.

Bu proje kapsamında üretilen 25 adet düğme, AURA-İstanbul'un çeşitli noktalarına yerleştirilmiştir. Katılımcılar bu düğmeleri arayıp bularak hem kentin mekânsal katmanlarını bir daha hatırlamaya davet edilir, hem de her düğmeyi bir hatıra, bir küçük heykel ve zamanlar arası bir bağ olarak yanlarına alırlar.

Düğme, AURA-İstanbul ve Nysa'yı birbirine bağlama ve parçaları yeniden birleştirme davetidir.

Buttons

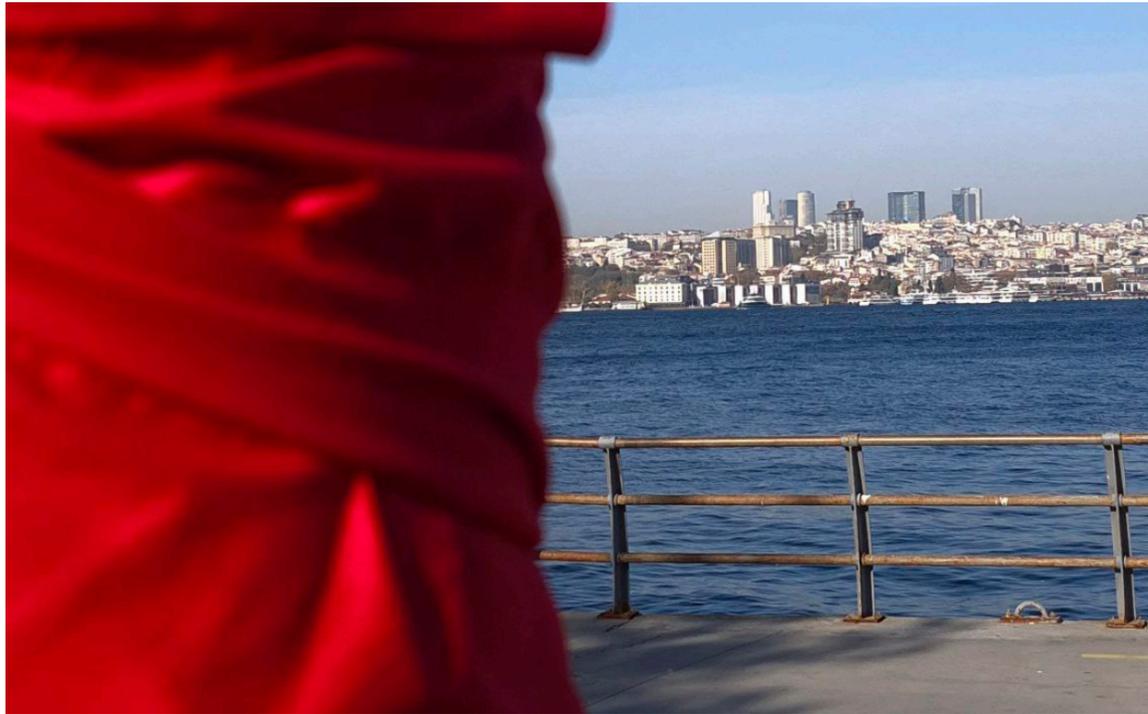
Timuçin Erk

The ancient city of Nysa, situated across two opposing slopes, inherently embodies the idea of "connection." This work uses the button as a metaphor for bringing these two sides together. A button is a small yet unifying object, one that has been used since antiquity and continues to exist today. In this sense, it links the past with the present.

Within the scope of this project, 25 buttons have been produced and placed at various locations throughout AURA-Istanbul. By searching for and discovering these buttons, participants are invited to recall the spatial layers of the city once more, while also taking each button with them as a keepsake, a small sculpture, and a link across different times.

The button is an invitation to connect AURA-Istanbul and Nysa, and to bring the fragments back together.

İki Kırmızı Gövde

Yamaç Şenelmiş

iki parçalı yerleştirme (Beşiktaş - Üsküdar)

kırmızı kumaş, canlı bitki ve ağaç gövdesi, dürbün, bakış hattı

İki Kırmızı Gövde, Nysa Antik Kenti'nin "dipolis" - iki yakalı şehir - kavramını İstanbul'un iki kıyası arasında yeniden kuran bir hafıza yerleştirmesidir. Eserde Beşiktaş'taki bir teras bitkisinin gövdesi kırmızı kumaşla tamamen sarılır; bunun bir yansıması Üsküdar kıyısındaki bir ağacın gövdesinde tekrarlanır. Böylece iki canlı beden arasında görünmez bir hat, yok olmuş bir köprünün güncel metropoldeki hayaleti yeniden belirir.

Yerleştirmenin en çarpıcı katmanı, ölçek kırılmalarıdır: Nysa'nın dev topografik ikiliği, İstanbul'un

Two Red Bodies

Yamaç Şenelmiş

two-part installation (Beşiktaş - Üsküdar)

red fabric, live plant and a tree trunk, binoculars, line of sight

Two Red Bodies is a memory-based installation that reconstructs the "dipolis" - the two-sided city - concept of the ancient city of Nysa across the two shores of Istanbul. In the work, the trunk of a terrace plant in Besiktas is fully wrapped in red fabric; its counterpart is repeated on the trunk of a tree along the Üsküdar waterfront. Through this pairing, an invisible line emerges between the two living bodies, allowing the ghost of a vanished bridge to reappear within the contemporary metropolis.

iki kıyasıyla buluşur; fakat bu büyük coğrafi kütle, iki mütevazı gövdenin üzerinde temsil edilir. Beşiktaş'ta bir saksı bitkisi, Üsküdar'da ise tam ölçekli bir kıyı ağacı - biri minyatür bir şehir parçası, diğeri doğal bir anıt gibi - aynı kırmızı iz aracılığıyla esitlenir. Bu karşılaşma, hem mekân algısını hem de temsil ilişkilerini ters yüz eder: büyük olan küçüğe, doğal olan yapaya, uzak olan yakın bir gövdeye dönüşür.

Ağaç ve bitkinin seçilmesi, Nysa'nın yüzyıllara tanıklık eden zeytin ağaçlarına doğrudan bir çağrıdır. Bağlı kuran mühendislik değil, tanıklık eden canlı formlardır. Kırmızı müdahale, bu gövdelerde bir işaret, bir yara izi ve bir hatırlatma olarak belirir. Ölçek farkı nedeniyle iki kırmızı gövde birbirini çıplak gözle değil, ancak bir optik cihaz - dürbün - aracılığıyla bulur. Böylece bağlantı mimari değil, bakışa dayalıdır; köprü yapısal olarak değil, algısal olarak kurulur. İki Gövde, iki yakayı birbirine eşitleyen bu ölçek kırılması ve bu optik temas üzerinden, hafızanın coğrafyalara nasıl taşındığını araştırır: Nysa'nın kayıp geçişi, İstanbul'un iki kıyasında yeniden, fakat başka bir ölçekte belirir.

The installation's most striking layer lies in its fractures of scale: Nysa's vast topographical duality converges with Istanbul's two shores, yet this expansive geography is represented on two modest trunks. A potted plant in Besiktas and a full-scale coastal tree in Üsküdar - one like a miniature fragment of the city, the other like a natural monument - are equalized through the same red mark. This encounter overturns spatial perception and representational relations: the large collapses into the small, the natural into the constructed, the distant into a proximate body.

The choice of a tree and a plant directly recalls the olive trees of Nysa, witnesses to centuries of transformation. What binds the two sides is not engineering but living forms that hold memory. The red intervention appears on their trunks as a sign, a scar, a trace of remembrance. Due to the difference in scale, the two red-marked trunks can meet not through the naked eye but only through an optical device - binoculars. Thus, the connection becomes visual rather than architectural; the bridge is constructed not through structure but through perception. Two Red Bodies investigates how memory travels across geographies through this rupture of scale and optical contact: the lost passage of Nysa reappears across Istanbul's two shores, yet at another magnitude.

Ne Geçmiş, Ne Gelecek: Şimdi

Zeynep Ateş

210 x 297 mm dijital kolaj, 200x300 mm tel örgü

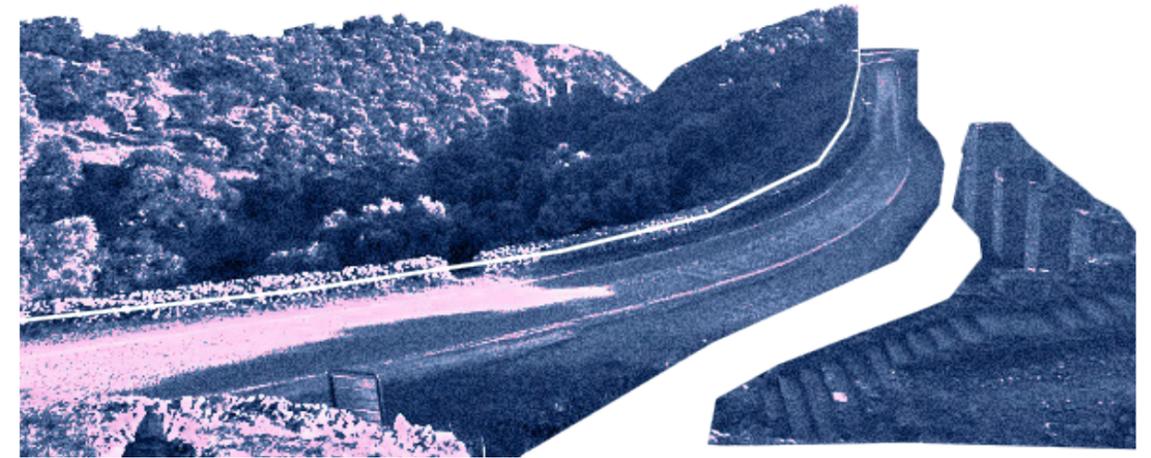
Nysa Antik Kenti'ne ilk adımımı attığım anda, sanki zamanın kendi gölgesini unuttuğu bir boşluğa girdim. Ne geçmişi ne geleceği taşıyan, yalnızca şimdi'nin ince çizgisinde duran bir tünelde yürüyordum gibiydi; ağırlıksız, askıda, hafif bir dünyanın içinde. Yarık topografyanın kıvrımlarında ilerlerken, görünmeyi görünür kılan bir sessizlik eşlik etti bana. Zeytin ağaçlarının arasından süzülen güneş, taşların arasına düşen ışık parçaları, sanki zamanın avuç içlerime dağıldığı anlık kırılmalar gibiydi. Geçmiş ile gelecek arasında duruyor, yalnızca şimdinin askıda kalan hâlini hissediyordum.

Neither Past nor Future; Now

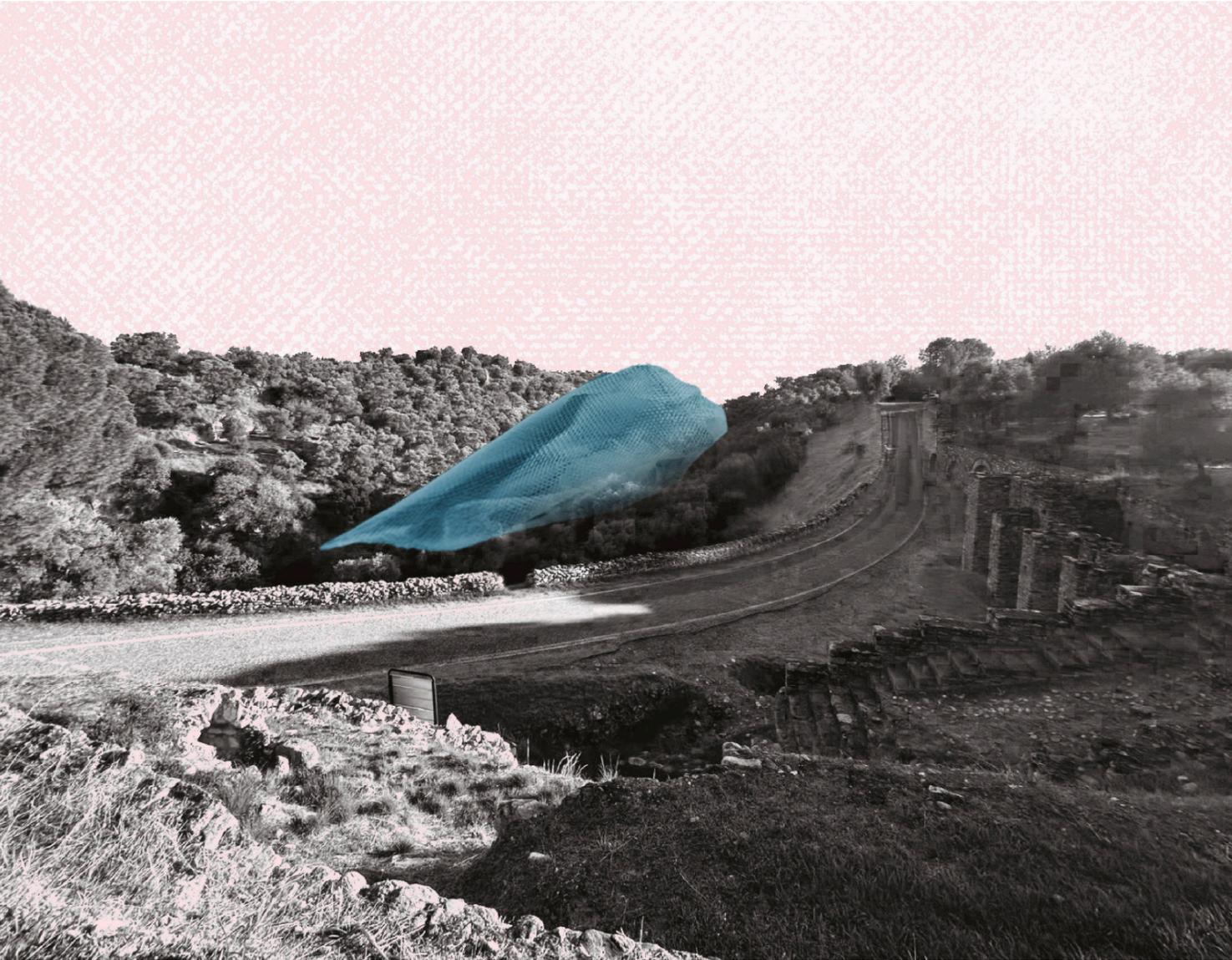
Zeynep Ateş

210 x 297 mm digital collage, 200 x 300 mm wire mesh

When I first stepped into the ancient city of Nysa, I felt as though I had entered a void where time had misplaced its own shadow. It was a threshold carrying neither past nor future, held only on the thin line of the present a suspended, weightless world. As I moved through the cleft topography, a silence that revealed the unseen settled around me. Sunlight slipped through stones and olive branches as if time were breaking apart into the palms of my hands. I felt thrown into the world, walking through remnants of the past while sensing the space-time around me held in suspension. Neither past nor future only the now.

Nysa Antik Kenti'nde stadyum yapısının konumlandığı vadiye ilişkin dijital fotoğraf manipülasyonu.
Digital photo manipulation of the valley in which the stadium structure is located at the Ancient City of Nysa.

Beckett'in *Godot'u Beklerken*'indeki gibi, anlamın hep biraz ötede salındığı bir bekleyiş alanıydı burası. Arkeolojik kazıların yarım kalan cümleleri, geleceğe saklanan boşlukları ve hâlâ çözülmeyi bekleyen sırları, insanın "şimdi"yi sürekli erteleyen döngüsünü yankılıyordu. Yürüdükçe sorular cevaplara, cevaplar yeniden sorulara dönüşüyor; ışık tünelden geçerken değişiyor, hem gösteriyor hem saklıyordu.

Bu boşluk hissi ve boşlukta süzülen amorf form duygusu, önce zihnimde ardından kolajımda belirdi. Nysa'nın stadyumunun yerleştiği büyük yarık ve tünelin fiziksel yoğunluğu, havada asılı duran enigmatik bir form düşüncesini doğurdu. Bu askıya alınmış zamanı ve mekânı yeniden kurmak istedim.

Metal bir levhayı katlayıp bükerek, el içine oturan geçirgen, delikli bir forma dönüştürdüm; Nysa'nın yarıklarını ve tünellerini anımsatan amorf bir yapı. Katlama hareketlerinin izlerini taşıyan bu küçük çalışma, hem dokunduğum anların hem de dokunamadığım boşlukların izini saklıyor. İçindeki boşluk, benim Nysa deneyimindeki gibi, geçmişin gölgesine, şimdinin boşluğuna ve geleceğin sessizliğine dokunan bilinçli bir belirsizlik anı yaratıyor.

Like in Beckett's *Waiting for Godot*, meaning seemed always out of reach; traces of what has not yet arrived unfolded in the half-finished phrases of archaeological excavations and the unresolved layers of history. This echoed humanity's cyclical state of waiting, where questions shift into answers and dissolve back again, like light changing form inside a tunnel revealing and concealing at once.

This sensation of emptiness and the amorphous, drifting form within it first emerged in my mind and later in my collage. Inspired by the great cleft where Nysa's stadium stands and by the narrow passage where the tunnel is most intensely experienced, I sensed a massless, shapeless, truly enigmatic form suspended in space. My work attempts to hold this suspended time and the spatial tension it creates.

By folding and bending a metal sheet, I shaped a small, perforated, amorphous formechoing Nysa's cuts and tunnels. The traces of folding hold both the moments I touched and the voids I could not. Its inner emptiness, much like Nysa's, becomes a deliberate encounter with uncertainty.

My Nysa is a weightless landscape of time: carrying the shadow of the past, the emptiness of the present, and the quiet of what has yet to come.

Nysa'nın Stoa'sında

Şeyma Kaya

nysa'ya kızdım biraz
iktidar yanlısı olduğu için
'imparator sever'miş sıfatı,
hem de kendisi koymuş
sagalassos ne şanlı şehirdi
aklımdan çıkmaz
direnmişler, bağımsızlıkları için
o heykelli çeşmesi
tepenin başından vadiye bakışı
suyu
selam olsun sagalassos'a

nysa stoasında otururken bu şehrin
muhaliflerini düşünüyorum.
muhalif kadınları
düşünenleri, söyleyenleri...
ticaret, herhalde...
yol üzeri bereketli toprağın laneti,
alıcısına, vergi toplayanına bağlılık

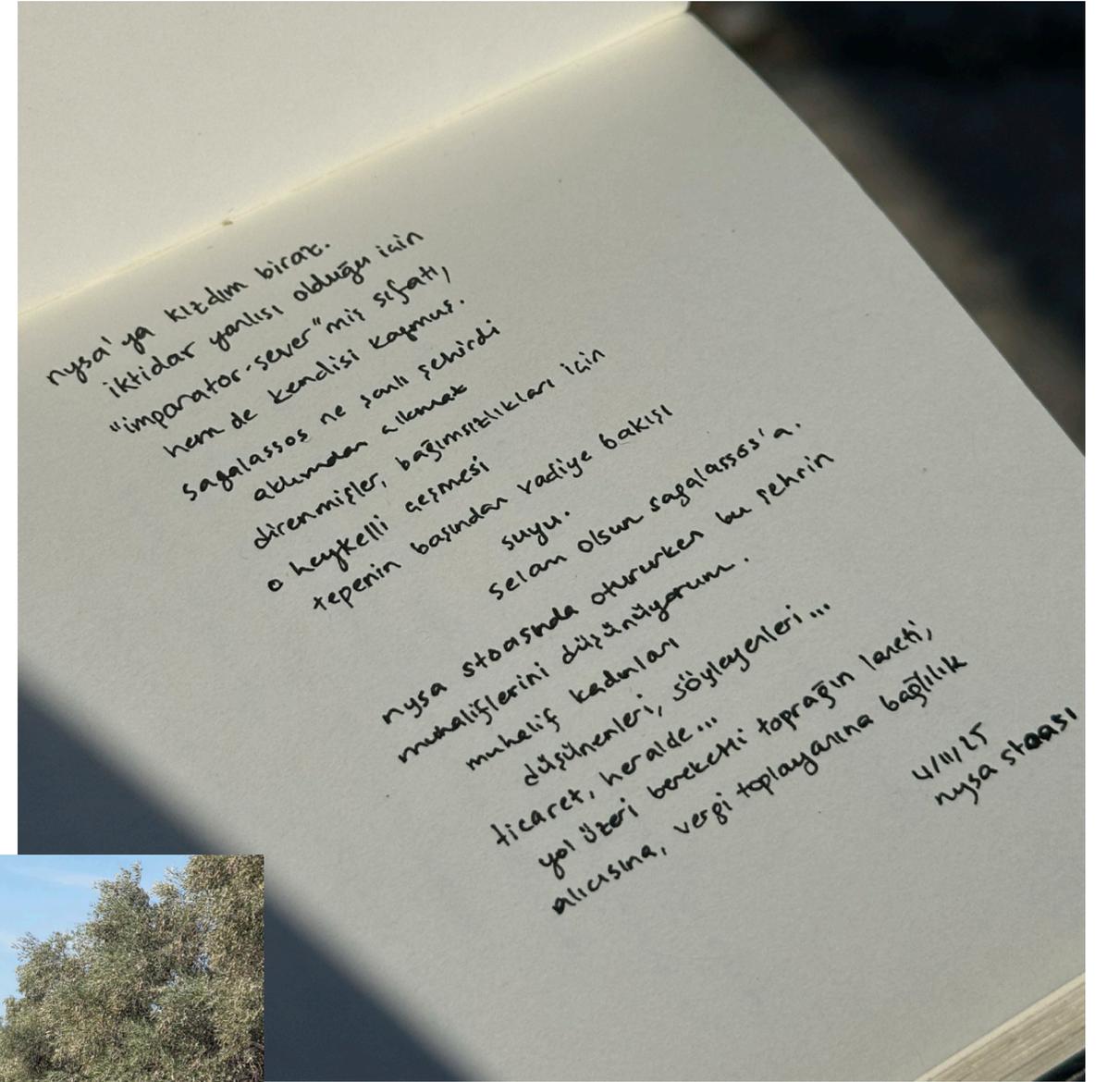

At Nysa's Stoa

Şeyma Kaya

i was a little angry with nysa
because it sided with power.
its epithet was "lover of the emperor" —
and it gave itself that name.
sagalassos, how glorious a city it was.
it never leaves my mind.
they resisted, for their independence.
that fountain with statues,
its gaze from the hilltop down into the valley,
its water —
salutations to sagalassos.

as i sit in the stoa of nysa,
i think about this city's dissenters.
the dissenters,
the dissenting women,
those who thought, who spoke...
commerce, perhaps.
the curse of fertile land along a trade route:
dependence on the buyer,
on the one who collects the tax.

Stoada yazdığım not
A note I wrote, sitting at the Stoa

Hüseyin hocanın gözünden
From the camera of Hüseyin hoca

Nysa Kırmızısı

yanar

Nysa Antik Kenti her birimizi çok etkilemişti. Orada iki gün kaldık. Nysa'da olmanın tadına doyamadık. Atölyeye katılanların gruplar halinde yapacakları Crea yarışması öncesi ve sonrası da, yarışma formatı dışında kendi Nysa'larımız ile ilgili çalışmalarımızı üzerine düşünüyorduk. Benim de aklımdan çok şey geçiyordu. Hellenistik dönem agorası ve orada sıralanan ikili, dizi dizi mermer kolonlar bir aradalıklarıyla çok etkili gelmişti o mermerlerin arasında. Kırmızı da bu antik kente sanki çok yakışıyordu. Çizgilerimi o kolonların üzerine bir baştan bir başa asmak istedim. O eski dönemleri, agorada dolaşanları, bu kırmızılara bakarak sohbet edenleri, oradaki günlük hayatı aklımdan geçirdim. Kolonların arasında aşağı sarkan kıpkırmızı çizgiler benim Nysa'm olmuştu.

Nysa Red

yanar

The ancient city of Nysa had a profound effect on all of us. We stayed there for two days. We couldn't get enough of being in Nysa. Before and after the Crea competition, which the atelier participants would do in groups, we were thinking about our own work related to Nysa, outside of the competition format. Many thoughts were running through my mind. The Hellenistic-period agora and the rows of twin marble columns lining it made a powerful impression amidst all that marble. Red seemed to suit this ancient city perfectly. I wanted to drape my lines from top to bottom over those columns. I imagined those ancient times, the people wandering the agora, chatting while gazing at the red, the daily life there. The bright red lines hanging down between the columns had become my Nysa.

Nysa Kırmızısı, 2025, fotoğraflar & sanat çalışması: Yanar, photoshop: Asya Yurttaş
Nysa Red, 2025, photos & art work: Yanar, photoshop: Asya Yurttaş